

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Успішні люди України

Стиль Павла Ганинця

▶ СТОР. 6

Дар душевний

Її називали мамою

▶ СТОР. 11

Журналістське дослідження

Хто піднявся навшпиньки, не може довго стояти...

▶ СТОР. 12

№ 210 (5210) СЕРЕДА, 9 ЛИСТОПАДА 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Офіційний візит глави парламенту

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин перебуває з офіційним візитом у Санкт-Петербурзі (Російська Федерація) для участі в заходах Міжпарламентської асамблеї країн—учасниць СНД.

Голова Верховної Ради України візьме участь у засіданні Ради МПА СНД та в зустрічі голів парламентів держав—учасниць Співдружності незалежних держав.

Передбачено також зустрічі В. Литвина, зокрема, з Головою Сенату Парламенту Республіки Казахстан Кайратом Мамі, з Головою Міллі Меджлісу Азербайджанської Республіки Октаєм Асадовим, з Головою Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації Валентиною Матвієнко та з Головою Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації Борисом Гризловим.

Прес-служба Верховної Ради України.

Наш добробут зростає на... борщі

Держстат запевняє: інфляція в Україні підходить до нульової позначки. Споживчі ціни в жовтні залишалися стабільними після невеликого зростання — на 0,1% — у вересні. Базова інфляція місячного виміру становила 0,6% порівняно з 0,8% у вересні та серпні, **повідомляє Державна служба статистики.**

Базова інфляція виключає короткострокові нерівномірні зміни цін під впливом окремих чинників, які мають адміністративний, подієвий, а також сезонний характер. Переважно йдеться про цінову динаміку, яка не враховує зміни цін на продовольство й енергоносії. За січень—жовтень 2011 року інфляція в Україні становила 4,2%, у тому числі, в жовтні вона була нульова, **передає «Інтерфакс-Україна».**

▶ СТОР. 8

Що сказав би Глазовий

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Учора відкрито меморіальну дошку на фасаді будинку №25 по столичній вулиці Толстого, де жив видатний поет-гуморист Павло Глазовий, автор відомих рядків про нашу псевдодвомовність: «Отака сама біда в моєї корови: має, бідна, язика, та не має мови».

Це була не єдина акція, приурочена в Києві до Дня української писемності та мови. Вчора, як заявив поет і видавець Іван Малкович, здійснено рейдерську атаку на дім, де розташована Державна академічна чоловіча хорова капела імені Ревуцького та знамените видавництво «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА» (де видавали також і Глазового). Цей дім на Басейній, 1/2 — комунальна власність, але переданий приватній фірмі, яка й затіяла тут ремонт. А далі, як сказав би поет, «і напишем на хванері: продається хата!».

Атаку поки що зупинено — завдяки втручанню високих чиновників. Що далі? Здається, іноді легше відкрити дошку на пам'ять про втрачене, аніж просто зберегти те, що є...

Зі святом рідного слова!

Дорогі співвітчизники!

В сузір'ї дат і подій, які збагачують наше повсякденне життя, розцвічують його небуденними барвами, особливе місце належить Дню української писемності та мови. Щиро вітаю вас з цим святом, що є непересічною нагодою звернутися до правічних джерел народу, припасти до криниць його духовності, повніше осягнути красу та глибинну сутність рідного слова.

Це безцінний і нетлінний скарб, дарований нам та прийдешнім поколінням славними попередниками, випробуваний століттями непростої і нелегкої минувшини. Писемність і мова уособлюють в собі генетичний код нації, особливості її характеру і є запорукою подальших історичних перспектив.

Маємо дорожити цим спільним консолідуючим надбанням, великими умами та геніями, які наповнювали його новими здобутками і підносили до вершинного рівня в очах цивілізованого світу. Нехай життєдайна сила материнської мови допомагає нам вибудовувати нову Україну, довести її до числа держав — економічних та інтелектуальних лідерів планети.

Щастя, добра і впевненої ходи шляхом миру, злагоди та прогресу!

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Я ВАМ ПИШУ...

Паски ми давно затягли

Уже минуло двадцять років, як ми здобули незалежність, про яку довго мріяли. За ці роки наша влада не змогла реформувати економіку і розробити законодавство так, щоб люди жили гідно. Передусім це стосується радянських пенсіонерів. Наші пенсії практично не відрізняються від сучасної мінімальної. Але йдеться про покоління, що пережило війну, розруху й відбудову. Нас залишилося небагато, ліки забирають третину пенсії, комунальні послуги дорожчають, а з телевізора чути заклики «затягти паски». Але, як бачимо, свої «паски» наш уряд затягувати не збирається...

Галина ЛАКТАЄВА, ветеран війни і праці.

Київ.

ПОДІЇ

Хліб у небезпеці

Україна може втратити до 30 відсотків озимих, посіяних під урожай майбутнього року, через украй несприятливі умови нинішньої осені. **Про це повідомила начальник департаменту аграрної метеорології Гідрометеоцентру Тетяна Адаменко.**

За її словами, тривала посуха, яка розпочалася ще в середині літа, змінилася холодною погодою, що не дало можливості рослинам достатньо розвинутися для успішної зимівлі.

▶ СТОР. 8

Чума: ярмарки скасовують

На Полтавщині вирішили заборонити виставки та ярмарки, на яких продаватимуть свинину чи демонструватимуть сільськогосподарських тварин. Відповідне розпорядження підписав начальник Головного управління ветеринарної медицини області Сергій Аранчій.

«Піти на такий профілактичний крок області вимушена через те, що за 85 км від кордонів України, у Курській області, виявили свиней, хворих на африканську чуму», — зазначив він, **повідомляє наш власний кореспондент Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

Щоб зовсім без боргів — якось не виходить

Порівняно з початком 2011 року заборгованість підприємств Запоріжжя із заробітної плати скоротилася на 4,6 мільйона гривень. Нині вона становить 3,5 млн. За словами заступника міського голови Юрія Коптюха, з них 2,2 мільйона (63 відсотки) — це борг економічно активних державних підприємств. Приватні розраховуються зі своїми робітниками краще, **повідомляє наш власкор Віктор ПЕСИГОЛОВЕЦЬ.**

КОРОТКО

■ Черкаська міліція викрила п'ять незаконних ігрових закладів, в яких діяли підпільні казино, **повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ Оборудку з бензином на два мільйони провів один із оптових постачальників паливно-мастильних матеріалів на Хмельниччині. Як встановили податківці, операції з пальним були фіктивними, **інформує наш власкор Ірина КОЗАК.**

■ У центральному сквері найбільшого села Закарпаття Великі Лучки біля Мукачевого, де мешкає майже 10 тисяч жителів, висадили кількадесят дерев та відкрили спортивний майданчик. У заході взяли участь міністр України з питань надзвичайних ситуацій Віктор Балога, голова ОДА Олександр Ледида та голова облради Іван Балога, **повідомляє наш власкор Василь НИТКА.**

Україна розрахувалася з Росією за газ за жовтень *(Укрінформ)*

Аморальність не повинна бути нормою,

або Куди заведе країну пропаганда алкоголю та тютюну

ДО ПАРЛАМЕНТСЬКИХ СЛУХАНЬ

Тема сьогоднішніх парламентських слухань «Про стан суспільної моралі» для країни з багатовіковою історією, на перший погляд, є дивною. Але, хоч як це парадоксально, актуальною. Причина того очевидна — моральна та духовна деградація в суспільстві. І винуваті у цьому не лише недосконале законодавство, негативний вплив інформації, а й недбала, байдужа політика держави, переконані ініціатори слухань народні депутати від фракції Компартії Вікторія Дем'янчук та Володимир Даниленко.

За результатами дослідження Всесвітньої організації охорони здоров'я, проведеного у 40 країнах, українські діти вживають алкоголю більше, ніж у будь-якій іншій країні світу. Випивають щотижня майже 22 відсотки 11-річних дітей, близько 32 відсотків 13-річних підлітків (для порівняння: на Мальті — 24,9, у Росії — 17,34 відсотка) та 52,7 відсотка 15-річних. На думку вітчизняних медиків, в нашій країні 700 тисяч лише офіційно зареєстрованих алкоголіків.

Надзвичайно поширеним явищем є й тютюнопаління. Нині в Україні курить 32 відсотки дорослого населення. Серед підлітків ця цифра набагато вища. До того ж 31 відсоток юнаків та 14 відсотків дівчат вперше спробували цигарку в 11 років або й раніше. Один із першочергових чинників поширення тютюнопаління — це створений рекламою позитивний імідж цієї продукції. А ще легкодоступність до низькопробної інформації, яка пропагує силу, алкоголь, тютюн, а тому негативно впливає на психічний розвиток особистості. Тож споконвічні цінності, притаманні українцям — доброта, чесність, справедливість, — нівелюються і відходять на другий план.

Та все-таки головна причина цих негативних явищ, переконана Вікторія Дем'янчук, прихована у байдужості держави до майбутнього своїх громадян. Це і недолуга соціально-економічна ситуація в країні, безробіття, неможливість отримати перше робоче місце, і закриті будинки культури, бібліотеки, школи, дитячі садочки тощо.

Ідею проведення таких слухань підтримав і профільний Комітет Верховної Ради з питань культури і духовності. Проте його голова Володимир Яворівський переконаний: насамперед треба говорити про аморальність влади, яка нині «запанувала на всіх щаблях, від найвищого до самісінького низу». Маємо говорити й про те, куди поділися наші кіностудії, де наша книга, та чому їх замінено різноманітними шоу.

Та чи можна розв'язати проблему, якщо боротися лише з її наслідками? Якщо замість серйозної фахової державної політики витрачати кошти на проведення фестивалів, спонсорами яких, до речі, зазвичай є виробники слабоалкогольних напоїв. Державні кошти, переконані депутати, мають витрачатися на формування свідомості справжніх патріотів своєї країни, в яких є сильний духовний моральний стрижень. І виконання цього завдання має бути головним у діяльності кожного державного органу.

Відповідь на те, як зупинити цю аморальну вакханалію, вседозволеність і безвідповідальність за порушення законодавства, переконана В. Дем'янчук, потрібно шукати в широкій дискусії.

Олена РОМАШКІНА.

ТОЧКА ЗОРУ

Народний депутат Володимир АР'ЄВ («НУ—НС»):

— Що маємо на сьогодні? Школи, які закриваються. Розвалені будинки культури. Ми маємо відсутність фінансування будь-яких культурних програм, а також спортивних заходів для юнацтва. Натомість влада показує, як вона діє насправді. Влада всмоктує дедалі більше, зате молоді ми сьогодні виділяємо набагато менше коштів, ніж навіть було в найгірші кризові роки. Ми сьогодні маємо бути чесні і не просто поговорити, а й діяти. І найкраща наша дія буде лише тоді, коли ми у проект бюджету на 2012 рік включимо гроші на підтримку молоді, культури, а скоротимо істотно витрати на владу.

ЦИФРА

За рівнем споживання алкоголю на душу населення Україна посідає п'яте місце у світі. Перше місце в Європі — за кількістю підлітків, що вживають оковиту. Щорічно понад 40 тисяч осіб гинуть від наслідків вживання алкоголю, водночас кількість наркоманів зростає на вісім відсотків. Це одна з найвищих у світі тенденцій. За найскромнішими підрахунками, кількість наркоманів досягає 1 мільйона, 70 відсотків яких — молоді люди до 25 років. Україна на шостому місці у світі за рівнем поширення епідемії ВІЛ/СНІД і на першому — за темпами його зростання.

Молодь треба повернути з комп'ютерних клубів на спортивні майданчики

Перебуваючи на Черкащині, заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко в рамках акції «Здоровим та спортивним бути модно», яку вже кілька років проводить його Фонд «Рідна країна», за підтримки депутата обласної ради Володимира Греся та мецената Олександра Клюзнера відкрив спортивний майданчик в районній школі-гімназії селища Чорнобай. Спортивний майданчик, до якого входять футбольне та баскетбольне поля, столи для настільного тенісу і комплекс тренажерів для оздоровлення школярів різного віку, Микола Томенко назвав подарунком землякам у рік двадцятиріччя Незалежності та з нагоди дня селища.

Під час урочистого відкриття заступник глави парламенту нагадав, що це не перший і не останній об'єкт на Черкащині, який будується в рамках акції «Здоровим та спортивним бути модно» без залучення бюджетних коштів. Микола Томенко також висловив подяку компанії «Інтер Атлетика», яка, за його словами, активно прогресує в новітніх українських розробках спортивного обладнання.

Крім того, заступник Голови Верховної Ради наголосив, що основна мета акції — «повернути молоде покоління з комп'ютерних клубів і барів на свіже повітря і спортивні майданчики».

Також Микола Томенко разом із школярами взяв участь у спортивних змаганнях з баскетболу та разом із Володимиром Гресем вручив нагороди переможцям змагань та кращим спортсменам школи-гімназії.

Прес-служба Миколи Томенка.

ТОЧКА ЗОРУ

Микола ТОМЕНКО:

«Цілком очевидно, що сьогодні здоров'я та якість життя мають бути головним пріоритетом сучасної України».

Фото надано прес-службою Миколи Томенка.

Щирі співчуття

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин надіслав телеграму співчуття заступнику Голови Палати радників Парламенту Японії Хідехіса Оцудзі.

«З почуттям глибокого суму українські парламентарії дізнались про передчасну смерть Голови Палати радників Парламенту Японії Й.В. Такео Нісіоки», — зазначається у телеграмі.

Володимир Литвин від імені Верховної Ради України та від себе особисто висловлює Хідехіса Оцудзі та дружньому японському народу глибокі співчуття і передає слова підтримки рідним і близьким Й.В. Такео Нісіоки з приводу цієї непоправної втрати.

Виправдань неофашизму та антисемітизму не знайшли

У переддень святкування Міжнародного дня боротьби проти фашизму, расизму та антисемітизму, який відзначають у світі 9 листопада, у Верховній Раді відбувся «круглий стіл» «Фашизм, ксенофобія, антисемітизм: точки зборки». Організатори — народні депутати, українські вчені, правозахисники, представники громадських організацій «Міжнародний антифашистський фронт», Єврейський форум України, міжнародний рух «Світ без нацизму» та інших — звернулися до Президента України та інших органів державної влади із пропозиціями активізувати на державному рівні боротьбу із проявом усіх форм нетерпимості.

Народний депутат України, співголова «Міжнародного антифашистського фронту» Вадим Колесніченко (Партія регіонів), відкриваючи захід, підкреслив, що, на жаль, у нашій країні досі трапляються прояви неофашизму, антисемітизму та інших негативних явищ через втрату в суспільстві морально-етичних цінностей і перегляду історії. Зокрема, нерідко приходять повідомлення про факти вандалізму над могилами євреїв на цвинтарях, місцях масового поховання євреїв, на вулицях міст виникають антисемітські написи графіті. «Тільки в розмові, в діалозі ми можемо зрозуміти, що пливемо в одному човні, — вважає В. Колесніченко. — Але толерантності до неофашизму та антисемітизму бути не може».

Президент Єврейського форуму України Аркадій Монастирський зазначив, що після завершення Другої світової війни в Європі дуже багато що змінилося, але проблеми нетерпимості залишаються. Проте в українському законодавстві фактично відсутня відповідальність за прояв неофашизму, ксенофобії та антисемітизму — акти вандалізму над могилами євреїв, розцінюються правоохоронцями як звичайне хуліганство, а організатори цих акцій можуть відбутися невеликим штрафом.

Громадські організації — учасники «круглого стола» звернулися до Президента України, Кабінету Міністрів, Міністерства юстиції, Генеральної прокуратури, МВС і СБУ, інших органів державної влади із проханням сформувати на законодавчому рівні ефективний механізм боротьби із проявами фашизму, ксенофобії, нацизму, антисемітизму та іншими формами нетерпимості. Представники громадських організацій також ініціювали проведення парламентських слухань на тему: «Ксенофобія й нетолерантність: причини їх виникнення і шляхи протидії».

Олександра КУЧЕРЯВА.

Зліва направо: голова Всеукраїнського союзу громадських об'єднань учасників бойових дій, ветеранів військової служби та правоохоронних органів Віктор Палій, народний депутат України Вадим Колесніченко, голова Всеукраїнської громадської організації «Всеукраїнська асоціація ветеранів-підводників» Олександр Кузьмін.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Нашим товарам — світові ринки

У сучасних умовах для України важливий ефективний державний менеджмент. Про це Президент України Віктор Янукович заявив під час учорашнього спілкування з трудовим колективом ТОВ «Машзавод» у Чернівцях.

Глава держави заявив, що наша країна прагне безперешкодно просувати свої товари на світових ринках.

«Ми — сучасна країна, конкурентоспроможна, яка може бути надійним партнером», — зазначив Віктор Янукович.

Водночас глава держави пообіцяв, що питання вдосконалення Податкового кодексу буде обговорено наприкінці року.

Крім того, Президент закликав владу Чернівецької області готуватися до реформи місцевого самоврядування. «Ми розпочинаємо найближчим часом реформування, яке передбачає децентралізацію влади і передачу функцій в регіони», — зазначив Віктор Янукович.

Віталій Захарченко очолив МВС, а Анатолій Могильов — Раду міністрів Криму

Учора Президент України Віктор Янукович представив керівному складу Міністерства внутрішніх справ новопризначеного міністра Віталія Захарченка **(на знімку праворуч).** Глава держави зазначив, що Віталій Захарченко значний період часу працював у лавах органів внутрішніх справ, а потім розширив свій досвід, працюючи керівником Державної податкової служби.

Водночас глава держави подякував за роботу Анатолію Могильову **(на знімку ліворуч),** якого напередодні звільнив з посади голови МВС і призначив Головою Ради міністрів Криму, і побажав йому успішної роботи.

Фото Андрія МОСІЄНКА (прес-служба Президента України).

Спроби ізоляції не тільки правлячої еліти, а й країни

КОМЕНТАР

У березні цього року «Голос України» оприлюднив журналістське розслідування «Атака на Президента, або Теорія змови-2». У ньому ми звернули увагу на деяку неадекватну поведінку силовиків, які створили інформаційний галас довкола певних політичних сил, журналістів, і акцентували увагу на зростанні загроз першій особі держави Віктору Януковичу. Ми висловили думку, що таким чином силовики ведуть атаку на Президента і суспільство. «Передусім — психологічну». Для того, щоб змусити гаранта прав і свобод людини на неадекватні дії, щоб згодом досягти міжнародної ізоляції не тільки правлячої еліти, а й країни.

Схоже, наші висновки попали точно в ціль, бо тривалий час про силовиків і їхні «подвиги» мовчали усі засоби масової інформації. До минулого тижня. Доки Президент Віктор Янукович не заявив у середу, що за даними силовиків деякі несвідомі громадяни масово скуповують зброю, щоб нападати на державні установи.

В СБУ на умовах анонімності підтвердили газеті «Сегодня», що така інформація справді надходила главі держави. Але наскільки вона відповідає дійсності, не сказали, зіславшись на агентурні дані. Отож напрошується висновок: ігрища тривають. Лише на цей раз есбеушники прийняли методику саперів, «тихою сапою». Вони вирішили, що таку інформацію достатньо доводити до глави держави, а не до суспільства.

Однак варто проаналізувати і протестні акції, які пройшли минулого тижня. Багатьох дивує неадекватні дії чорнобильців і афганців під стінами Верховної Ради. А ще — бездіяльність правоохоронних органів, які давали можливість ламати паркан і лише зупиняли натовп перед дверима парламенту. Складається враження, що це — репетиція майбутнього «підпалу рейхстагу».

Вказує на це і суперечлива інформація, яка з'явилася у суботу після з'їзду Народної ради громадських організацій. Прес-служба організації «Спільна справа» після нього розповсюдила інформацію, що, мовляв, мета Народної ради і організацій, які входять до неї, — «дострокові вибори Президента і парламенту».

Одначе заступник голови правління організації «Ніхто, крім нас» (об'єднує афганців) Володимир Сердюк пояснив колегам, що вони виступають лише за дострокові вибори народних депутатів, а Президента ніхто скидати не збирається. Проте виникає запитання: а навіщо розпускати парламент менш ніж за рік до чергових виборів? Створити прецедент? З іншого боку, після повернення Конституції 1996 року у Президента фактично не залишилося підстав для подібного кроку. Отже, його таки провокують на неадекватні дії. Тим більше, нинішнє виборче законодавство не витримало випробування часом, і його потрібно вдосконалювати. Що й хоче зробити Верховна Рада, яка минулого тижня створила тимчасову спеціальну комісію для розробки виборчого законодавства.

Щоб не наробити фатальних помилок, силові структури потребують пильного суспільного контролю, інакше їхні ігрища можуть дорого коштувати країні і народові.

Володимир КОРОЛЮК.

САМОВРЯДУВАННЯ

Про зведення житла, сімейні сиротинці й олімпійську надію

У п'ятницю, 4 листопада, відбулося засідання сесії Закарпатської обласної ради. Спочатку її голова Іван Балога поінформував депутатів про проведену роботу в міжсесійний період. Так, 28 вересня під час IV засідання українсько-угорської міжурядової змішаної комісії з питань транскордонного співробітництва підписано угоду про співпрацю між Закарпатською обласною радою та загальними зборами області Боршод-Абауй-Земплен. 10 жовтня обласна рада на позачерговому засіданні звернулася до українського парламенту стосовно перегляду «часової» постанови, яку врешті була скасовано, в чому є внесок і закарпатських депутатів.

Депутати ухвалили низку важливих рішень щодо Програми створення страхового фонду документації Закарпатської області на період 2011—2015 років та про обласну цільову програму «Власний дім», внесли доповнення до програм розвитку архівної справи, будівництва розплідників і ферм для розведення диких звірів і птахів, «Спортивний майданчик», оптимізації теплопостачання населених пунктів...

Підтримано й рішення про зміни до бюджету, ухвалено план із відзначення на загальнодержавному рівні 75-річчя Карпатської України на 2011—2014 роки, а також заходи стосовно реалізації в області національного проекту «Олімпійська надія-2022 — створення спортивно-туристичної інфраструктури».

Рішенням сесії ліквідовано Виноградівський дитячий будинок інтернатного типу. Its ухвала опрацьовувалася ретельно, зважувалися всі «за» і «проти».

— Рішення виважене. Малюки повинні мати батьків. Тому потрібно більше уваги приділяти охопленню сиріт сімейними формами виховання. Якщо підходити до цього системно, то за рік в області необхідно відкривати 50—60 таких закладів, у кожному з яких перебуватиме не менше півдесятка дітей. Це і створення нових робочих місць, і якісне виховання малечі, — констатував депутат обласної ради, міністр МНС України Віктор Балога.

По завершенні сесії голова облради прокоментував прийняті депутатами рішення. Одне з них — підготовка інфраструктури до реалізації проекту «Олімпійська надія-2022»: «Боржавські полонини» — одні з найкращих у Карпатах для розвитку зимових видів спорту. Обласні депутати вирішили звернутися до уряду, Олімпійського комітету, Держагентства і запропонували звести на Закарпатті спортивно-туристичні та інженерні об'єкти в рамках реалізації національного проекту «Олімпійська надія-2022». На думку депутатів, це стане потужним імпульсом для розвитку гірських Воловецького і Міжгірського районів як туристичних територій.

Василь НИТКА.
Ужгород.

Що записано в угоді про зону вільної торгівлі між державами СНД?

ВЛАДА ПРОПОНУЄ. ТОЧКА ЗОРУ ОПОЗИЦІЇ

З часу підписання прем'єром Миколою Азаровим угоди про зону вільної торгівлі між країнами СНД вже минуло два тижні, проте офіційно цей документ досі не оприлюднено. Саме тому представники опозиційних парламентських фракцій вимагають надання текстів відповідних директив на проведення переговорів та пропонують Прем'єр-міністру особисто прояснити зміст підписаних документів під час традиційної години запитань до уряду. Виходячи з цього, народний депутат Андрій Парубій (фракція «НУ—НС») зареєстрував проект постанови про заслуховування звіту Прем'єр-міністра М. Азарова з приводу підписання договору про зону вільної торгівлі в рамках СНД та оприлюднення тексту зазначеного договору та додатків до нього. А поки ці документи офіційно не оприлюднено, звернімося до коментарів представників влади та опозиції.

«...вилучення у двосторонній торгівлі буде усунено...»

Після повернення із Санкт-Петербурга прем'єр М. Азаров випромінював оптимізм. «Таких перспектив економічного зростання, які відкриваються після підписання цієї угоди, у нас не було жодного разу за всі 20 років незалежності», — сказав він.

За словами М. Азарова, це вже наступного року дасть змогу Україні отримати додатковий приріст ВВП на рівні близько 2,2 відсотка, або 30 мільярдів гривень. За розрахунками уряду, тільки впродовж першого року дії угоди додаткові доходи держбюджету становитимуть майже 9,5 мільярда гривень. Таких результатів планується досягти за рахунок значного поліпшення умов торгівлі для українських компаній і підприємств.

Також прем'єр повідомив, що угода про зону вільної торгівлі містить зобов'язання сторін не погіршувати торговельні режими та не застосовувати жодних нових обмежень в торгівлі. Коли йдеться про вже наявні обмеження, то, за словами М. Азарова, сторони домовилися впродовж обмеженого часу повністю відмовитися від режиму вилучень у вільній торгівлі. Плановано, що такі переговори мають розпочатися через півроку після набуття чинності угодою. Глава уряду зазначив, що під час цих переговорів, зокрема, йтиметься про зняття обмежень, пов'язаних з торгівлею нафтою та газом і цукром. «Нас влаштовує підписана угода про створення зони вільної торгівлі, оскільки ті вилучення, які збереглися в договорі, вони тимчасові, тобто через деякий час вони підлягають виключенню з договору, по суті, за основними товарними позиціями, за якими відбувається торгівля між країнами СНД, і буде запроваджено справжній режим вільної торгівлі», — сказав М. Азаров. Водночас він додав, що «Росія дала принципову згоду і в договорі зафіксовано, що вилучення у двосторонній торгівлі буде усунено. Це найголовніше і найважливіше, оскільки раніше згоди на це не було», — підкреслив він.

ДОВІДКОВО

Режим вільної торгівлі між Україною та Російською Федерацією вперше було запроваджено «Угодою між Урядом України та Урядом Російської Федерації про вільну торгівлю» від 23 червня 1993 року. 15 квітня 1994 року було укладено багатосторонній «Договір про створення зони вільної торгівлі в рамках Співдружності незалежних держав», підписаний, у тому числі, Україною і Російською Федерацією.

Після прийняття Конституції України 1996 року виникло питання про його легітимність. Верховна Рада України ратифікувала цей договір, який набрав чинності з 15 грудня 1999 року. Натомість Федеральні збори РФ досі не ратифікували багатосторонній договір 1994 року, отже, у відносинах між нашими країнами діють норми двостороннього договору про вільну торгівлю зразка 1993 року.

Як не Брюссель, то Петербург?

Сергій ТЕРЬОХІН, перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань фінансів, банківської діяльності, податкової та митної політики:

— Чи укладення договору з СНД про зону вільної торгівлі унеможливлює підписання відповідних угод з Євросоюзом? Ні. Якщо не будуть порушуватися правила Світової організації торгівлі. А ось тут є питання, оскільки є ще три додаткові угоди, які стосуються субсидій, місця походження товарів і розрахунків. Ці угоди, на жаль, нині не завершено, хоча про них оголошено, і у двох цих угодах Україна бере участь. Але їхні тексти ще не існують у природі. Тобто, окрім загальної угоди, ми підписали невідомо що.

Влада переконує, що після підписання угоди про зону вільної торгівлі з СНД поліпшиться міжнародна торгівля між Україною та країнами СНД. Чи це правда? Ні. По-перше, легалізовано, вперше з 1993 року, асиметричне застосування експорт-них мит — раніше такого не було. Друге: у нас зникає можливість для маневру в двосторонніх переговорах з країнами, які долучилися до цієї нової угоди. Інакше кажучи, якщо ми завтра захочемо домовитися з Узбекистаном про зниження експортних або імпортних мит, то цього не зможемо зробити, оскільки потрібно буде погодження з усіма іншими членами цього «клубу ентузіастів». І нарешті: будь-яке арбітражне рішення де-факто підпадає під правову систему Російської Федерації. А розгляд наших відносин у Стокгольмі вже закрито. Ось вам і пропозиція вирішення газових спорів за кордонами наших великих країн. Або погляньмо на таке: свого часу було підписано угоду про зміну принципів регулювання, до якої приєдналися шість країн, але Україна не приєдналася. Квінтесенція цієї угоди проста: у відносинах між країнами застосовується російський рубль. Однак Прем'єр-міністр України заявив, що треба негайно розглядати цю можливість і переходити на російський рубль. Це саме повторив голова Нацбанку. Як економіст, можу стверджувати, що відповідно до структури валютного ринку України, якщо російський рубль стане валютою розрахунків за найбільшими статтями імпорту в Україну, а це вуглеводні, то українська гривня буде девальвована по відношенню до всіх інших валют.

Вийшло, як завжди: хотіли показати Європі, що ми не ликом шиті — якщо нема Брюсселя, то буде Петербург. А в результаті жодних плюсів від цієї затії — одні мінуси.

Сергій ІВАНІВ,
Олександра КУЧЕРЯВА.

Колектив та Колегія Рахункової палати України висловлюють щире співчуття члену Колегії, Головному контролеру — директору департаменту з питань промисловості, виробничої інфраструктури та державної власності Рахункової палати України Зарембі Ігорю Миколайовичу з приводу тяжкої втрати — смерті батька
Миколи Васильовича.

Створення зони вільної торгівлі між країнами СНД дасть змогу Україні значно поліпшити платіжний баланс

Торчин втомився стирчати на одній нозі

САМОВРЯДУВАННЯ

Ситуація в селищі міського типу нагадує ту, яка виникла в Росії після земельної реформи 1861 року і змальована у відомій карикатурі. Пам'ятаєте: селянин стоїть на одній нозі, бо іншу поставити нікуди — його земельну ділянку обрізали по самий двір. Лист у редакцію двох відомих мешканців Торчина — почесного громадянина області Григорія Гуртового і Костянтина Климовича, який вісім разів обирався депутатом селищної ради, — це крик душі майже чотирьох із половиною тисяч жителів одного з найстаріших населених пунктів Волині.

Усе почалося з хрущовських реформ

Питання землі сьогодні аж кричить, таке воно болюче для громадян селища міського типу Торчин Луцького району. Річ у тім, що під час укрупнення колгоспів, а потім розпаювання їх земель, від Торчина незаконно було відторгнуто і прилучено до сусідніх сіл до півтори тисячі гектарів споконвічних торчинських земель. В окремих місцях масиви сусідніх сіл вторглися навіть у межі вулиць селища.

Як і коли це сталося? То складна і давня історія. Вона бере початок у повоєнні роки, коли волинські селяни чинили шалений опір колективізації. Лише під кінець серпня 1948-го намітився певний злам у настроях. А навесні 1949 року аж 133 господарства північної частини селища керівні органи тодішнього Торчинського району таки умовили об'єднатися в колгосп ім. Калініна, земельний масив якого становив 722 гектари. Звели в спільну конюшню 88 коней, зібрали необхідний інвентар.

За недобудованим залізничним насипом північніше масиву колгоспу ім. Калініна ще були торчинські землі хуторських селян (це видно з доданої до листа карти). Там тоді організували ще один колгосп «8 Березня». Він мав землі значно менше за колгосп ім. Калініна. Але за тодішнім адміністративним подолом належали вони до Торчинської селищної ради.

У вересні того ж 1949 року в південній частині селища із 110 одноосібних господарств створили колгосп ім. Щорса. Його земельний масив не поступався колгоспу ім. Калініна.

Діяли ці колгоспи до великих хрущовських перебудов, тобто до укрупнення. Колгосп ім. Щорса приєднали до «Перемоги» сусіднього села Буяни. Контору колгоспу теж перенесли в Буяни. Невдовзі господарство перейменували в колгосп ім. Шевченка. Так торчинські хлібороби південної половини селища стали членами колгоспу ім. Шевченка.

Колгосп ім. Калініна та «8 Березня» північної половини Торчина об'єднали з боратинським колгоспом «17 вересня». Спочатку контора цього укрупненого колгоспу була в Торчині і колгосп звався ім. Калініна. Через кілька років її перенесли в село Боратин (нині це село Веселе), що за п'ять кілометрів від Торчина. У селищі залишилася лише бригада з корівником та конюшнею.

За молоко та сметану не продали гордість

Та ось прийшов час незалежності України і розпаювання колгоспних земель. Мешканці селища, колишні колгоспники, одержали паї переважно на землях колишніх торчинських колгоспів. Але тепер ці землі автоматично перейшли в адміністративне підпорядкування сусідніх Буянівської, Веселівської і частково Смолигівської сільських рад. Це майже 1500 гектарів споконвічних торчинських земель. Ніяких урядових рішень щодо цього не було. На сесіях Торчинської селищної ради питання про новий адміністративний поділ не розглядалися. Все це зробила чиясь злочинна рука, чи ще за радянських часів, чи вже на початку незалежності України. Недавні торчинські колгоспники дізналися про це лише в 1992—1993 роках. Люди з обуренням казали, що селище Торчин обрізане «по самі нужники». Вибачте за цю фразу, але вона точно відображає те, що сталося. Торчин на чиюсь догоду просто обікрали.

Делегація торчинців одразу ж поїхала до Волинської обласної ради. Ходоків приймав її голова Володимир Іванович Блаженчук. Він вислухав прохачів, порадився з присутніми юристами і переконливо заявив: «Усе це можна виправити. Хай голова селищної ради візьме в обласному архіві карту земель торчинських колгоспів і карту меж Торчинської селищної ради. Облрада своїм рішенням поверне попередні адміністративні межі селищної ради...»

Делегація відразу розповіла про всі поради і запевнення голови обласної ради селищному голові Віктору Еріку. Він пообіцяв: усе зробить так, як порадив Володимир Блаженчук. Але перебуваючи в дружніх стосунках з головами сусідніх колгоспів, він не поспішав виконувати обіцяне. Депутати знову і знову порушували це питання на сесіях селищної ради. Згодом уже райдержадміністрація в особі її голови Івана Луцика та його заступників запевняла: «Почекайте адміністративної реформи, і це питання буде вирішено».

Тим часом маховик крутився в зовсім інший бік. На одній із сесій селищної ради її голова Віктор Ерік виніс на обговорення проект рішення, в якому пропонувалося:

— вилучити з назви селища слова «міського типу» і далі називати його селище Торчин;

— приєднати селище Торчин до Веселівської сільської ради...

Віктор Ерік досить красномовно виклав вигоди торчинців від такого рішення: «Ми, торчинці, від веселівського господарства одержуватимемо дешеву сметану, молоко, інші продукти. Та й споживче товариство перейде на сільські, тобто нижчі, ціни...

Головував на сесії депутат Леонід Дем'янович Петручик. Він одразу сказав: таке рішення — ганьба для Торчина. Уся сесія гнівно відкинула цей авантюрний проект. Хто наштовхнув Еріка на нього, так і не було з'ясовано. Очевидно, це була не його ініціатива, а згори.

А між тим ситуація в Торчині ставала дедалі критичнішою. Відчуження земель економічно тиснуло на мешканців селища. Випаси для худоби довелося орендувати на рідних землях, але вже у сусідній Веселівській сільраді. Це дорого. Кількість корів скоротилася в 4—5 разів. Те саме сталося і з поголів'ям іншої худоби. Бракує землі під городи. Ініціатори створення фермерських господарств орендують землю в сусідніх селах. Та відчуття у всіх таке, що з чиєсь керівної волі селище Торчин добряче обікрали, поглумилися з нього і його мешканців.

Люди обурюються, чому це громада селища, недавні колгоспники за паї на споконвічних торчинських землях мусять платити земельний податок до сільрад сусідніх сіл Буяни та Веселе.

Анекдоти, від яких хочеться плакати

Є факти і зовсім анекдотичні. Ольга Совира живе на вулиці Наливайка і каже: «Моя хата стоїть на землі Торчинської селищної ради, а стіжок соломи і туалет, що у дворі, вже на території Веселівської сільської ради». Тобто масив села Веселе, яке від нашого селища за п'ять кілометрів, буквально переступив його межі. Або ще факти. Більша частина Боратинської вулиці належить до Торчинської селищної ради, північна ж її частина — це вже територія Веселівської сільради.

Здається, мудрі керівники Луцького району і Волинської області могли б давно вирішити це скандальне питання. Адже на підході земельна реформа, триває гостра дискусія про грошову вартість землі. Цю проблему не раз обговорювали на сесіях селищної ради навіть в присутності деяких районних земельних керівників. У їхніх виступах була порада: «Зверніться до цих сільрад, щоб вони повернули ваші споконвічні землі». Та де знайти таких дурнів, щоб повернули масиви? Бо, окрім усього, це ще й додаткові надходження у бюджет!

Торчинська громада з цього питання зверталася з докладними листами із сотнями підписів до двох президентів України — Леоніда Кучми та Віктора Ющенка. Вони, напевно, не читали їх, а канцеляристи з адміністрації Президента надсилали ті звернення для вирішення проблеми в місцеві органи влади. Приїздили, викликали авторів і підписантів листів, знову кричали: «Чого бунтуєте? Чекайте земельної та адміністративної реформ. Торчин стане волосним центром, і всі землі повернуться...» Та невже ж ніхто так і не почує голос торчинської громади, і болюче питання з поверненням селищу його земель так і залишиться невирішеним?

Григорій ГУРТОВИЙ,
почесний громадянин Волинської області.
Костянтин КЛИМОВИЧ,
депутат Торчинської селищної ради восьми скликань.

Малюнок Миколи ГЛАДУНА.

ДОВІДКОВО

Торчин — селище міського типу Луцького району. Розташоване за 22 кілометри від обласного центру на шосе Луцьк—Володимир-Волинський—державний кордон з Республікою Польща. Населення 4469 чоловік. На території селища діє підприємство «Волиньхолдинг» (власник фірма «Нестле»), яке випускає майонези, кетчупи, соуси, гірчицю під відомою в країнах СНД маркою «Торчин». Тут працює також м'ясокомбінат із дочірнім підприємством «Торчинські ковбаси», а також підприємство «Л-транс», яке спеціалізується на міжнародних автоперевезеннях, фірма «БудЛідер».

У жовтні 2011 року «Голос України» опублікував такі закони

1 жовтня, №183

Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні», №3715-VI.

Закон України «Про оголошення природних територій міста Миргорода Полтавської області курортом державного значення», № 3699-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відчуження майна суб'єктів господарювання державного сектору економіки», №3713-VI.

4 жовтня, №184

Закон України «Про внесення змін до Кодексу адміністративного судочинства України щодо врегулювання порядку внесення змін і доповнень до апеляційної чи касаційної скарги та їх відкликання», №3719-VI.

Закон України «Про внесення змін до статті 13 Закону України «Про державну реєстрацію актів цивільного стану», №3736-VI.

Закон України «Про внесення змін до Сімейного кодексу України щодо усиновлення», №3738-VI.

Закон України «Про внесення зміни до статті 18 Закону України «Про загальну середню освіту» щодо запобігання дискримінації при вступі до початкової школи», №3701-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», №3714-VI.

5 жовтня, №185

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування», №3720-VI.

7 жовтня, №187

Закон України «Про внесення зміни до статті 9 Закону України «Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживанню ними», №3712-VI.

Закон України «Про оголошення природних територій міста Скадовська Херсонської області курортом державного значення», №3698-VI.

11 жовтня, №189

Закон України «Про внесення зміни до розділу XX Податкового кодексу України щодо застосування нульової ставки з податку на додану вартість», №3741-VI.

12 жовтня, №190

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» щодо виплати заробітної плати шахтарям», №3768-VI.

Закон України «Про чисельність Збройних Сил України на 2012 рік», №3742-VI.

13 жовтня, №191

Закон України «Про ратифікацію Гарантійної угоди (Проект з енергоефективності) між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку», №3812-VI.

14 жовтня, №192

Закон України «Про протидію торгівлі людьми», №3739-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про телекомунікації», №3748-VI.

Закон України «Про внесення зміни до статті 123 Сімейного кодексу України щодо визначення батьків дитини, народженої в результаті застосування допоміжних репродуктивних технологій», №3760-VI.

15 жовтня, №193

Закон України «Про внесення змін до Кодексу адміністративного судочинства України щодо особливостей провадження у справах про видворення іноземців та осіб без громадянства», №3796-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання фальсифікації лікарських засобів», №3718-VI.

Закон України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення відповідальності за порушення законодавства про охорону інформації з обмеженим доступом, що є власністю держави», №3775-VI.

Закон України «Про ратифікацію Протоколу до Угоди про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами про Рамкову угоду між Україною та Європейським Співтовариством про загальні принципи участі України в програмах Співтовариства», №3764-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання відносин між кредиторами та споживачами фінансових послуг», №3795-VI.

18 жовтня, №194

Закон України «Про внесення змін до Цивільного процесуального кодексу України щодо вжиття заходів забезпечення позову при визнанні та виконанні рішення іноземного суду», №3776-VI.

21 жовтня, №197

Закон України «Про внесення зміни до статті 9 Закону України «Про Державний бюджет України на 2011 рік», №3905-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та про ставки вивізного (експортного) мита на деякі види зернових культур», №3906-VI.

25 жовтня, №199

Закон України «Про внесення зміни до статті 28 Закону України «Про землеустрій» щодо скорочення строку складення документації із землеустрою», №3774-VI.

Закон України «Про ратифікацію Протоколу між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Молдова про внесення змін до Угоди між Україною та Урядом Республіки Молдова про взаємне визнання прав та регулювання відносин власності від 11 серпня 1994 року», №3814-VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Йорданського Хашимітського Королівства про взаємну охорону інформації з обмеженим доступом», №3815-VI.

Закон України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», №3773-VI.

28 жовтня, №202

Закон України «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України», №3828-VI.

Виборчі правила мають готуватися на основі діалогу і консенсусу

ДЕРЖАВНЕ БУДІВНИЦТВО

У підготовці нового закону про вибори народних депутатів потрібен серйозний діалог і консенсус як у суспільстві, фаховому середовищі, так і між парламентськими більшістю та меншістю. Це європейський принцип. Чи вдасться дотриматися його в нашому випадку, стане зрозуміло вже найближчим часом. Принаймні до його пошуку закликали всі учасники слухань, організованих Комітетом Верховної Ради з питань державного будівництва та місцевого самоврядування. Щоправда, звучали на засіданні й інші пропозиції — відкликати всі проекти та створити нову робочу групу з підготовки проекту закону. Одначе більшість учасників таку пропозицію не сприйняли.

На засіданні було представлено одразу п'ять законопроектів про вибори народних депутатів. Його учасники почули думку не лише їхніх авторів, а й експертів, у тому числі й міжнародних.

Найбільше критики дісталося проекту від більшості (реєстр. №9265-1). Він був анонсований як документ, підготовлений робочою групою на чолі з міністром юстиції Олександром Лавриновичем. Однак насправді ці два документи істотно відрізняються. «Це не той проект, який ми аналізували. Там є дуже важливі зміни, деякі положення викликають багато запитань», — зауважив голова представництва Програми реформування виборчого законодавства України Міжнародної фундації виборчих систем (IFES) Девід Енніс. Серед таких положень, зокрема, — встановлення меж одномандатних округів. Відповідно до проекту, цими повноваженнями наділено місцеві органи влади. «У такий спосіб вводиться політичний момент у цю процедуру, — зазначив Девід Енніс. — Це неприпустимо. Тим паче що політичні сили не довіряють одна одній». Тому, переконаний він, дуже важливо, щоб парламент усе уважно проаналізував і підготував якісний документ.

Міжнародні експерти не раз наголошували: яка буде виборча система — право винятково кожної країни. Але водночас вона не повинна створювати переваги для якоїсь конкретної політичної сили. На думку Секретаря Венеціанської комісії Томаса Маркерта, змішана система в українських реаліях може призвести до зловживань, тим паче що відповідний досвід країна вже мала. Тож пропонує застосувати пропорційну систему з відкритими регіональними списками. Крім того, за його словами, за змішаної системи дуже важливу роль відіграють виборчі округи, те, як встановлено їхні межі. У проекті закону це питання не досить врегульовано, натомість пропонується зробити це пізніше і в іншому законі. «Але ж усі розуміють, — наголосив Т. Маркерт, — наскільки важко це буде зробити, адже консенсусу між політичними партіями немає».

Те, що проект більшості викликає цілу низку зауважень серйозного характеру, а подекуди його положення навіть суперечать Основному Закону, вважає й радник Президента Марина Ставнійчук. «І на ці речі потрібно дивитися серйозно. Бо коштувати державі вони можуть дуже дорого — нелегітимність майбутнього парламенту», — додала вона. Серед неконституційних положень М. Ставнійчук, зокрема, назвала надання кандидату в депутати можливості одночасно балотуватися в багатомандатному та одномандатному округах. Це положення, наголосила вона, ще у 1998 році Конституційний Суд визнав таким, що не відповідає Конституції. А також неможливість виборців, які перебувають за межами країни, голосувати за кандидата в мажоритарному виборчому окрузі. Тобто, пояснила радник глави держави, свідомо встановлюється нерівний вплив голосів виборців на результати волевиявлення.

Ще один проект представив позафракційний Олег Ляшко (реєстр. №9265-4) (про основні положення решти законопроектів — №№9265, 9265-1, 9265-2, 9265-3 — ми розповідали у №204 за 1.11.2011 р.). Він, зокрема, запропонував встановити пропорційну систему з відкритими списками, взагалі скасувати прохідний бар'єр, заборонити балотуватися пенсіонерам, дозволивши натомість висувати кандидатами осіб, яким виповнилося 18 років. А загальна кількість парламентаріїв, відповідно до проекту, має становити не більш як 200 осіб. Щоправда, останні два положення суперечать Основному Закону, тож депутат пропонує внести до нього зміни.

Утім, ніхто з присутніх не мав ілюзій щодо того, який саме законопроект буде підтримано в сесійній залі. З огляду на це, вважає Марина Ставнійчук, має бути проведено серйозний аналіз процедурної частини владного проекту з урахуванням і висновків Венеціанської комісії, і попереднього досвіду проведення виборчих кампаній в Україні. Для цього в парламенту, переконана вона, є всі можливості.

Залишається сподіватися, що ця можливість буде сповна використана під час роботи Тимчасової спеціальної комісії з підготовки закону про вибори народних депутатів. Як відомо, до її складу ввійшли представники всіх парламентських фракцій. Та чи зможуть парламентарії домовитися, адже спільної точки зору, зокрема щодо виборчої системи, немає навіть в опозиційних фракціях, стане відомо вже невдовзі. Результати своєї праці народні депутати мають представити вже 17 листопада.

Олена РОМАШКІНА.

Мал. **Миколи КАПУСТИ.**

ДОСЛІВНО

Народний депутат Юрій КЛЮЧКОВСЬКИЙ:

«За виборче демократичне законодавство треба боротися. Ховання голови в пісок, відкликання своїх законопроектів — це демонстрація слабкості. Я закликаю всіх підтримувати ті законопроекти, які справді спрямовані на захист демократичних стандартів».

ОФІЦІЙНО

Постанова Верховної Ради України

Про утворення Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з питання підготовки проекту Закону України про вибори народних депутатів України

Відповідно до частини третьої статті 89 Конституції України, статті 85 Регламенту Верховної Ради України Верховна Рада України **постановляє**:

1. Утворити Тимчасову спеціальну комісію Верховної Ради України з питання підготовки проекту Закону України про вибори народних депутатів України (далі — Тимчасова спеціальна комісія).

2. Тимчасовій спеціальній комісії підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України до 17 листопада 2011 року проект Закону України про вибори народних депутатів України.

3. Визначити, що:

кількісний склад Тимчасової спеціальної комісії становить 13 народних депутатів України;

засідання Тимчасової спеціальної комісії скликаються головою Тимчасової спеціальної комісії або, у разі якщо голова цієї комісії на вимогу не менш як половини її членів не скликає засідання, заступником голови Тимчасової спеціальної комісії і є правомочними за умови присутності на засіданнях більшості народних депутатів України від складу Тимчасової спеціальної комісії.

4. Обрати головою Тимчасової спеціальної комісії народного депутата України Князевича Руслана Петровича (фракція Блоку «НАША УКРАЇНА — НАРОДНА САМООБОРОНА»), заступником голови Тимчасової спеціальної комісії — народного депутата України, Першого заступника Голови Верховної Ради України Мартинюка Адама Івановича.

5. Обрати до складу Тимчасової спеціальної комісії таких народних депутатів України:

Забарський Владислав Валерійович — фракція Партії регіонів;

Козуб Олександр Андрійович — фракція Партії регіонів;

Олійник Володимир Миколайович — фракція Партії регіонів;

Шпенов Дмитро Юрійович — фракція Партії регіонів;

Кожем'якін Андрій Анатолійович — фракція «Блок Юлії Тимошенко - «Батьківщина»;

Сас Сергій Володимирович — фракція «Блок Юлії Тимошенко - «Батьківщина»;

Подгорний Сергій Петрович — фракція «Блок Юлії Тимошенко - «Батьківщина»;

Мойсик Володимир Романович — фракція Блоку «НАША УКРАЇНА — НАРОДНА САМООБОРОНА»;

Гордієнко Сергій Володимирович — фракція Комуністичної партії України;

Гриневецький Сергій Рафаїлович — фракція Народної Партії;

Трайдук Микола Федорович — група «Реформи заради майбутнього».

6. Матеріально-технічне, інформаційне та організаційне забезпечення роботи Тимчасової спеціальної комісії покласти на секретаріат Комітету Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування.

7. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
3 листопада 2011 року.
№4007-VI.

За культуру і патріотизм — «п'ятірка», за господарювання — «трійка»

Так самокритично оцінили діяльність Тернопільської міської влади за рік роботи після виборів депутати окремих фракцій. І лояльних до більшості (її в Тернопільській міській раді мають представники ВО «Свобода»), і опозиціонерів. «Свободівці», на відміну від своїх колег-депутатів, знехтували звіт про виконання передвиборних програм перед громадськістю, що відбувся в прес-клубі.

Представники інших фракцій (всього у раді їх десять) намагалися бути об'єктивними в оцінці своєї роботи і ради загалом. Депутати від УНП та «Нашої України» були лояльні до дій міської ради та її голови Сергія Надала, представника «Свободи». Вони вважають, що в умовах більш ніж скромного бюджету влада все-таки намагається реалізувати обіцяне перед виборами. До «активу» зарахували перенесення стихійного ринку, створення нормальних умов для торгівлі сільськогосподарською продукцією, знесення незаконно збудованих будівель у парку Національного відродження, ліквідацію відомчих поліклінік. На думку Михайла Джуса (УНП), потроху переоснащуються медичні заклади, відкрито підстанції «Швидкої допомоги» в мікрорайонах міста.

Натомість, представники від опозиції («Фронту змін», Партії регіонів) мають до місцевої влади чимало претензій, особливо що стосується освітньої та медичної галузей. Лише завдяки протестам громадськості та деяких політичних сил вдалося зберегти школи в мікрорайонах Кутківці і Пронятині. Не стало відомчих поліклінік комбайнового заводу і «Ватри», але обіцянка працевлаштувати медичних працівників залишилась на папері, нині у центрі зайнятості перебувають майже 40 медиків з цих установ. Петро Гринчишин («Фронт змін») великим мінусом вважає значне підвищення тарифів на воду, житлово-комунальні послуги, проїзд у транспорті, яке «благословила» міська влада, хоч це аж ніяк не збігається з передвиборними програмами «Свободи». До того ж вона прикривається нібито результатом громадських слухань, хоч насправді люди висловлювались проти підвищення цін. «Влада направо і наліво розпороджається земельними ділянками, комунальним майном, — каже Петро Гринчишин. — Втрачає бюджет міста. Обіцяли відкрити соціальні аптеки, натомість завели в лікарні приватні. Комунальні підприємства потроху витісняються з обслуговування, на їхньому місці виникають приватні структури. Хіба це сумісно з патріотичними гаслами?»

Не згодний з тим, що комунальне майно передається у безплатну оренду наближеним до влади організаціям і особам, Василь Лукін (Партія регіонів). Втрачає бюджет, і це за того, що освітян та медиків відправляють у безоплатні відпустки, є проблеми з харчуванням дошкільнят. На жаль, нинішня влада так і не наблизилась до вирішення проблеми з вивезенням та утилізацією твердих побутових відходів, що дамокловим мечем вже кілька років поспіль висить над обласним центром. Продовжується експлуатація закритого майже півтора десятка років Малашовецького сміттєзвалища, розміщеного неподалік водозабору, звідки п'ять воду понад 70 відсотків населення Тернополя. Невідомо, скільки ще часу місто житиме на цій пороховій бочці.

Депутати різних фракцій були практично одностайні в оцінці роботи відділу культури і мистецтв. Її начальнику Олександру Смику поставили заслужену «п'ятірку» — людина на своєму місці і багато робить для культурного і патріотичного виховання. Господарська робота через непрофесіоналізм команди в середньому «потягнула» на «трійку». Так чи інакше, такі звіти потрібні, а то дуже часто політичні сили, «в'їхавши» в органи влади, забувають, хто їх туди делегував.

ТИМ ЧАСОМ

Обікрали офіс «свободівців»

З офісу Тернопільської обласної організації Всеукраїнського об'єднання «Свобода», розташованого на вулиці Коперника у центрі Тернополя, зникли оргтехніка та партійні документи. Зокрема, дві теки з документами, в яких були облікові картки деяких членів організації та дані про депутатів місцевих рад від ВО «Свобода». Як повідомляє прес-служба обласного осередку цієї політичної сили, його очільник, голова обласної ради Олексій Кайда розцінює цей злочин у контексті системного політичного тиску, який останнім часом чинять на опозиційні сили.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Україна приєдналася до Конвенції Ради Європи про боротьбу з домашнім насильством *(прес-служба МЗС України)*

В Україні засіяно 99 відсотків посівних площ, що становить 9,2 мільйона гектарів. Про це заявив міністр аграрної політики і продовольства Микола ПРИСЯЖНЮК, *передає прес-служба міністерства*

Стиль Павла Ганинця

УСПІШНІ ЛЮДИ УКРАЇНИ

То який він — Павло Ганинець (на знімку)? Інтелігент щонайменше у третьому поколінні.

Лікар-шукач, лікар-експериментатор, котрий набуті знання починає обережно, після ретельних перевірок і порад, запроваджувати у практику курортного лікування.

Тому й присвоєно йому 1998 року звання заслуженого лікаря України.

Неперевершений менеджер у галузі курортно-санаторної справи, організації відпочинку. Він не лише з 1986 року головний лікар добре знаного на теренах України санаторію «Квітка полонини», засновник ТОВ «Маргіт» з розливу мінвод, генеральний директор сучасного оздоровчого комплексу «Сузір'я». Але й організатор науково-виробничої асоціації «Племконецентр», де перший на заході України застосував (уже як науковець) систему іпотерапії — лікування за допомогою їзди верхи на конях гуцульської породи... Це і нововведення в лікуванні, і збереження й розмноження зникаючого виду невибагливої карпатської породи коней-«гуцуликів».

Отже, три в одному: і головний лікар, і генеральний директор, і керівник заводу. Але щоб до цього дійти, Павло Павлович додатково закінчив економічний факультет Ужгородського національного університету (дипломну роботу писав з питань рекреації, туризму, санаторно-курортного лікування), а також юридичний факультет Київського торгово-економічного інституту за фахом «юриспруденція в підприємництві». І знову три в одному — диплом лікаря, економіста і юриста.

Син хрещениці президента

Народився Павло Ганинець 10 листопада 1951 року в селі Нижня Грабівниця (тепер Мукачівського району) в учительській сім'ї. До речі, батько Павло Іванович викладав математику. Коли Павликові виповнилося п'ять років, родина переїхала до Сваляви.

Дід Павлика в далекому 1921 році працював директором Свалявської школи. Якраз тоді, коли відкривали новий навчальний заклад, споруджений за особисті кошти першого президента Чехословацької Республіки Томаша Масарика, у нього народилася донечка. Пан директор наважився попросити пана президента стати хресним батьком дівчини. Масарик дав згоду. Так майбутня вчителька, мати героя нашої розповіді, Марія Василівна стала хрещеницею Томаша Масарика.

До вподоби хлопцеві була фізика й хімія. Любов до останньої прищепив, безумовно, класний керівник, знаний у краї педагог Степан Степанович Жудер. Тому і логічним був вступ золотого медаліста Ганинця 1968 року на медичний факультет Ужгородського держуніверситету. Вже у студентські роки в юнака проявився потяг до науки. Він надрукував три наукові статті, брав участь у наукових гуртках, семінарах, конференціях. Закінчивши медфак із червоним дипломом, П. Ганинець з перших же днів почав працювати у курортній системі: направлення отримав у санаторій «Поляна». Спочатку — дієтлікарем, а потім тямущого молодого фахівця перевели на посаду заступника головного лікаря з медичної частини.

— У вересні 1986 року першим секретарем Свалявського райкому партії працював відомий господарник Павло Антонович Федикович. Саме він і «засватав» мене у «Квітку полонини». А далі все пішло й справді успішно — працюю тут і донині, хоча кожен робочий день — у турботах і клопотах.

Якісно полікуватися й добре відпочити

Коли Павло Ганинець прийняв санаторій «Квітка полонини», це була типова профспілкова оздоровниця.

— Але вже через два роки ми розпочали капітальний ремонт санаторію, — розповідає Павло Павлович. — За дев'ять місяців здійснили модерний, як на той час, ремонт. Побутові зручності з'явилися в кожній палаті: туалет, душова. Ми перебудували ті великі 4—5-ліжкові кімнати. Всі вони стали одно-, двомісні. Зовні оздоровниця також набула сучасного вигляду.

— Реконструкцію «Квітки полонини» включили в плани останньої, одинадцятої п'ятирічки, до державної програми, — продовжує головлікар. — Ми планували розбудувати санаторій в обсягах 22 мільйонів карбованців — то була величезна сума. Мав з'явитися надсучасний комплекс із закритими спортивними спорудами, новою лікувальною базою, просторими корпусами на півтисячі місць, критими басейнами. Розпочали спорудження, надходили кошти, але Союз розпався і програму згорнули. Ми опинилися на роздоріжжі.

Врешті-решт, Павло Павлович згуртовує зацікавлених ділових людей. П'ятеро вітчизняних засновників товариства «Сузір'я» беруть потрібний кредит у банку «Київ».

— Чому саме «Київ»? — перепитує П. Ганинець. — То був єдиний банк, який погодився дати кредит без застави.

...Постав новий, привабливий комплекс. Сьогодні «Сузір'я» — найбільший і найкращий рекреаційний об'єкт на Закарпатті.

Павло Павлович не без почуття власного задоволення показує мені нові корпуси зсередини — все облаштовано на європейському рівні: сучасний дизайн, дорога оздоба, шикарні меблі й сантехніка, вакуумні вікна, модерні світильники й холодильники — словом, три-, дво- і одномісні номери відповідають найвибагливішим смакам. Тиха музика, натуральні меблі, міні-водограї, м'яке світло і вишукана закарпатська кухня — це в їдальні. Кухонне ж обладнання — італійське.

— Я багато поїздив по світу, цікавився і роботою тамтешніх санаторіїв і хочу сказати, що наші умови зовсім не гірші, — резюмує головлікар. — Але щоб сягнути рівня п'ятьох зірок, то треба пропонувати широкий спектр сфери послуг. Сьогодні ще не дотягуємо до найвищих стандартів. Діє критий плавальний басейн з підігрівом, а не завадило б кілька плавальних відкритих басейнів. Як і платна автостоянка, хімчистка, пральня...

Так, у «Квітці полонини» подбали про розширення лікувальної бази, зокрема, звели новий блок, у якому встановили надсучасне медобладнання. А цього замало. На переконання П. Ганинця, сучасна ділова людина не може собі дозволити двічі їхати у відпустку: раз лікуватися, а вдруге — відпочивати або розважатися. Це має бути все водночас. У гармонії. Тому в «Сузір'ї» незабаром запрацюють модерний кіно- і конференц-зал, кегельбан, більярдні, тири, атракціони, фітнес-зал, бари...

Мета? Людина, яка приїхала в санаторій, хоче мати якісну діагностику, отримати сучасне лікування, а в другій половині дня — приємно відпочити.

Красиво, сучасно, охайно

Стиль П. Ганинця — постійний пошук. Уміє Павло Павлович слухати й запам'ятовувати. А потім, коли знадобиться, відшукати в голові почуте й зробити правильні висновки, запустивши потрібну інформацію «в дію». Чи не тому він автор 32 наукових статей і двох монографій (з дієтичного харчування та іпотерапії).

— Ми єдиний на Закарпатті санаторій, де відкрито відділення лікування хворих на цукровий діабет, — каже головний лікар «Квітки полонини». — У планах — відділення для хворих із зайвою вагою з усім сучасним комплексом устаткування. Закупили й проектуємо лижний підйомник-«кріселку».

На території санаторію з 1996 року функціонує завод, де розливають мінеральну воду, зокрема, «Лужанську-7» і «Лужанську-4», які вважають одними з кращих мінвод в Європі. Недарма за часів Австро-Угорщини цю воду доставляли до віденського цісарського двору.

— На чому ґрунтується успішна ваша кар'єра? — цікавлюсь у Ганинця.

— Мабуть, на тому, що мене завжди оточували й оточують такі люди, котрі мені добре радили, куди йти, спонукали до пошуку, — розмірковує Павло Павлович. — Я ніколи не думав, що займатимуся адміністративною роботою. У мене було цікаве й потрібне заняття лікаря-практика — одного з перших в області, хто пройшов спеціалізацію з акупунктури. Навчався я у Казані голкотерапії в тих фахівців, які довго проживали в Китаї й володіли неабияким практичним багажем. Крім того, я пройшов стажування ще з інших 11 спеціальностей у галузі медицини. І завжди готував себе до благородної праці лікаря-практика. Але на плечах головного лікаря так багато завдань і обов'язків, що на сьогодні я вже чисто на адмінроботі.

Завдання в житті з часом змінюються. У залежності від ситуації. «На сьогодні для мене основне — зберегти мінеральні ресурси, якими багате Закарпаття, для нащадків. Про наші цілющі води світ знає уже понад чотири сотні років, — продовжує П. Ганинець. — Але якщо й далі триватиме така нещадна їхня експлуатація, то наші діти й онуки не матимуть вже змоги скористатися цими дивовижними джерелами. До прикладу, лише в «Квітці полонини», відколи я тут працюю, оздоровилося понад сто тисяч чоловік. А в нашому районі працює ще п'five, навіть потужніших, санаторіїв!.. Отже, сотні тисяч людей поправили тут своє здоров'я. А на догоду деяким чиновникам, посади яких дочасні, можемо залишитися без «унікальних лікувальних мінеральних вод» — саме так і записано у визначеннях Держстандарту України. Моє ж основне завдання — зберегти це унікальне народне багатство».

Павло Павлович розповів, що за річкою Пинею розташоване урочище «Маргіт» — найгарніша, найпривабливіша, найромантичніша місцина в районі. Десятиліттями сюди приводили дітей, приходили на відпочинок люди з цілої округи, бо тут усе зберігалося у первісному вигляді. Адже наші попередники розуміли: якщо це охоронна зона, то лише для відпочинку та оздоровлення малечі. А потім тут незаконно розпаювали цю землю, що категорично заборонено. А ще — позабудовували територію, про що «Голос України» писав уже декілька разів, повивішували таблички з написом «Приватна власність», і люди туди не мають доступу.

Ганинець сповідує зовсім інші підходи — на території санаторію «Квітка полонини» і товариства «Сузір'я» може зайти будь-хто з вулиці, посидіти, відпочити. Тут висаджено понад 200 видів різноманітних квітучих декоративних кущів і цінних та екзотичних навіть для щедрих Карпат видів листяних і хвойних дерев. Їх в області більше ніде не знайдете.

Поряд з оздоровницями взимку для любителів гірськолижного спорту діють лижні витяги довжиною 400 та 900 метрів, саночна траса і ковзанка для дітей. На території оздоровниць є танцювальний та спортивні майданчики, обладнано місця і для малечі. Територія навколо курортного закладу — чудово облаштована. У санаторному парку — оригінальні скульптурні форми, мініозерця, затишні альтанки та лавиці для відпочинку, а також два штучні ставки, де проводять час любителі риболовлі.

Тож треба народитися з тонким відчуттям прекрасного, щоб зуміти з таким смаком облаштувати санаторій!.. Сумніву немає — це також завдяки ідеям і старанням Ганинця. Це справді витвір мистецтва. І його варто побачити своїми очима.

...Про друзів у Павла Павловича я не розпитував. Їх, вочевидь, має бути в нього чимало. А ось про недругів таки запитав.

«Дуже багато недругів з'явилося тоді, коли я почав серйозно займатися збереженням родовищ мінвод, — каже головлікар. — Бо не міг терпіти наругу над цими казковими місцями, коли почалась інтенсивна незаконна забудова охоронних зон. Якесь диво: чомусь будують саме там, де формується мінеральна вода... Не знаю навіть, з чим порівняти таке нехтування закону й моралі!.. Як на зло, будують на мочарах, які підживлюють свердловину. Забудовники, ясна річ, поверхневі води відводять і цим самим зменшується живлення джерела».

Не може депутат Ганинець спокійно спостерігати, що без дозволу екологічної, санепідеміологічної служби, Держнаглядохоронпраці триває незаконна забудова. Є припис прокуратури, ухвала судів, але самовільна забудова не припиняється. Поруч зі свердловиною розпочали будівництво ще однієї «хатинки». І ніхто його не може зупинити. Наше законодавство таке: самовільників штрафують чисто символічно — і все. Далі жодної відповідальності!..

Без розв'язання цієї проблеми майбутнє курорту далеке від оптимістичного сприйняття.

Усе найкраще — з усіх континентів

...У нього легка, молодеча хода. Інтелігентного вигляду чоловік з поглядом упевненої в собі людини.

Роки прожито не в довжину, а в глибину. З дружиною Оленою Степанівною виростили двох доньок — Олександру й Олену. Радіють п'ятьом онукам.

— Як відпочиваю? Намагаюся виїхати кудись за кордон, адже курортна система завжди організовує тури з обміну досвідом. Їду, щоб і відпочити, і повчитися. Побував на всіх континентах, крім Австралії. Збираюся у Китай і Японію. Коли відпочиваю, обов'язково звертаю увагу, як там, за кордоном, організовано дозвілля.

Про перспективи «Квітки полонини» і «Сузір'я» Павло Павлович розповідає з притаманною йому непоспішністю.

— Я хотів би довести, — каже керівник комплексу, — щоб цей заклад став базовим у нашій області з гастроентерології. По-перше, ми єдиний санаторій, який має три різні типи мінводи на одній території — три свердловини: «Лужанську», «Лужанську-7» і «Поляну квасову». А, по-друге, тут унікальна зона відпочинку з самобутнім мікрокліматом у тихій, захищеній від вітрів, улоговині на березі річки з дивовижним дендропарком. Зведемо цілий мікрорайон, де створимо величезний парк відпочинку з лікувальною і розважальною базами. Прагнемо закласти основу для проведення європейських навчань: матимемо два великі конференц-зали на 300 і 80 осіб, де синхронно йтиме переклад на три мови. Наша проблема — заповнення санаторіїв у міжсезоння (влітку і взимку проблем нема), тому намагаємося залучати всі інші категорії людей, котрі би й справу зробили, і відпочили. Ще одне і немаловажливе у наш час: ми і тут перші в області встановили електрогазогенератори. Тобто незалежні від зовнішніх чинників. Тепло, яке виробляють ці агрегати, подаємо для обігріву санаторію. Коли м'яка зима — навіть котли не запалюємо. А якщо купуємо електроенергію в держави, то своя, до прикладу, втричі дешевша.

— Хоча б як це парадоксально звучало, але тепер найгостріше стоїть проблема кадрів. Бракує кваліфікованих фахівців так званої середньої ланки: офіціантів, кухарів тощо. Водночас — з вищою освітою начебто достатньо. Інша річ, якої кваліфікації. Ми пішли іншим шляхом: навчаємо за власні кошти цих спеціалістів з числа юнаків і дівчат — жителів навколишніх сіл. Їм не потрібно квартир, у них — наш менталітет, вони добре знають місцеві традиції і звичаї, вони прив'язані до всього свого — до рідного. Одинадцятеро чоловік уже підготували, а ще декілька навчається. Так діятимемо й надалі.

Ось такий він — Павло Ганинець. І стиль його роботи.

Василь НИТКА.

Село Голубине Свалявського району Закарпатської області.

Фото автора.

Три в одному: і головний лікар, і генеральний директор, і керівник заводу

Клятва в письмовому вигляді

Країни єврозони зажадали, щоб влада Греції надала письмові гарантії проведення реформ, — в іншому разі наступний транш фінансової допомоги надано не буде, повідомило у вівторок агентство DAPD.

Глава Єврогрупи Жан-Клод Юнкер після зустрічі міністрів фінансів держав зони євро в Брюсселі увечері в понеділок заявив, що відповідні гарантії повинні дати обидві великі партії в Греції, які в цей час зайняті формуванням перехідного уряду.

Якщо перехідний уряд в Афінах зробить очікувану від нього заяву про реформи, то найближчими днями й шостий транш допомоги Греції буде виплачено до кінця листопада. Учора кабінет міністрів Греції провів екстрене засідання.

За його підсумками новому прем'єрові було запропоновано сформувати перехідний уряд Греції.

ФОТОФАКТ

Цей гігантський водопровідний кран представлено на виставці інсталяцій «Морська скульптура» на пляжі Тамарама в Сіднеї (Австралія).

Фото Photoshot/Укрінформ.

ПЛАНЕТА

Наша Ярослава увійшла до 15-ти найкрасивіших світу

Майбутній хореограф, 19-річна вінничанка Ярослава Куряча, яка змагалась у Лондоні за корону «Міс Світу-2011», серед 122-х претенденток увійшла у число 15-ти найкрасивіших дівчат.

Як зізнається дівчина, найбільше враження на членів журі справила її сукня, виготовлена в національному стилі. До речі, всі шість убрань для конкурсу готували для Ярослави вінницькі дизайнери. Відеокліп також знімали земляки. В його основу покладено кадри, зафіксовані в дитячих будинках Вінниччини. Проект допомоги дітям з особливими потребами українка презентувала під час участі у номінації «Краса заради справи».

ДОВІДКА

Конкурс з обрання найкрасивішої дівчини світу є найдавнішим із аналогічного виду змагань, його започаткував у 1951 році британець Ерік Морлі. Після його смерті у 2000 році проведенням змагань опікується його вдова Джулія.

— Участь у конкурсі ще більше ствердила моє бажання займатися благодійністю, — каже пані Ярослава. За її словами, такої допомоги, як вона переконалася під час турне Великою Британією і спілкування з конкурсантками, потребують діти у всіх країнах.

Переможницею ювілейного, 60-го, конкурсу «Міс Світу» стала 21-річна венесуелка Івіан Лунасоль Саркос Кольменарес. Першою віце-міс журі назвали конкурсантку із Філіппін, другою віце-міс обрали представницю з Пуерто-Ріко.

Віктор СКРИПНИК.

«Північний потік» запустили!

Учора, в німецькому містечку Любмін, лідери Росії й Німеччини Дмитро Медведєв і Ангела Меркель взяли участь у запуску газопроводу «Північний потік». Його довжина по дну Балтійського моря — 1224 кілометри й він забезпечив Росії альтернативне постачання газу до Європи.

Газ постачатимуть до Німеччини, Голландії, Бельгії, Данії, Великобританії та Франції. До вчорашнього дня 80 відсотків російського газу йшло в Європу через Україну, 20 — через Білорусію. Але, починаючи з сьогоднішнього дня, до Європи через «Північний потік» піде третина російського газу. На думку російських експертів, «традиційні шляхи будуть диверсифіковані, і Росія набагато менше залежатиме від країн-транзитерів».

Потужність першої нитки газопроводу — 27,5 млрд. кубометрів на рік. Сировинна база «Північного потоку» — Південно-Руське та Штокманівське родовища.

Прем'єр-міністр уряду РФ Володимир Путін ще три місяці тому, коментуючи майбутнє завершення будівництва газопроводу, говорив, що «із запуском «Північного потоку» Україна втрачає ексклюзивне становище, й наші відносини з Києвом будуть носити цивілізований характер».

У проекті будівництва «Північного потоку» брали участь Росія, Німеччина, Голландія та Франція. Проти його реалізації виступали країни Прибалтики й Білорусь. Зокрема, Олександр Лукашенко лякав Кремль і казав, що «Північний потік» — це «найбезглуздіший проект Росії». «Невідомо, що може статися із цим газопроводом, який лежить на купі боєприпасів», маючи на увазі дно Балтійського моря, переконував Москву президент союзної держави.

За даними міжнародного рейтингового агентства Fitch, запуск нового газопроводу негативно позначиться на позиції «Нафтогазу України», рейтинг якого вже перебуває всього в одному щаблі від дефолту. Експерти Fitch підрахували, що обсяг транспортування газу і, відповідно, виторг української компанії після введення в дію «Північного потоку» знизяться приблизно на 20%, починаючи з 2012 року.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

МАГАТЕ знайшло в Ірані базу для ядерних випробувань

Інспектори МАГАТЕ знайшли на території Ірану базу для ядерних випробувань, пише The Guardian. Про це йтиметься в офіційній доповіді агентства, присвяченій стану атомної енергетики в Ірані.

Експерти вважають, що тести проводилися в сталевій камері розміром з автобус, яка була помічена на фотографіях із супутника на військовому комплексі Парчин. У 2005 році на військовому комплексі вже проводилися дві інспекції, однак тоді ніяких слідів ядерних випробувань знайдено не було. Втім, далеко не всі території були перевірені. Дані, що увійшли в нинішню доповідь МАГАТЕ, були зібрані західною розвідкою й перевірені співробітниками МАГАТЕ.

За даними інспекторів, допомагав у розробці R265 іранським ученим колишній радянський фізик В'ячеслав Даниленко. Також стверджується, що іранські дослідники, які працюють над новим озброєнням для країни з 2004 року, перейшли в цей час від створення й тестування компонентів зброї до практично повного комп'ютерного моделювання. Західні країни мають намір використати доповідь для введення нових санкцій щодо Ірану.

ФОТОФАКТ

Китайська народна майстриня Джія Сяньїн у провінції Шаньдун виготовляє бавовняні подушки у формі тигрів, дарування яких символізує побажання добра.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

Програміст із Вінниці їде на роботу в головний офіс Google

— Після останньої співбесіди мені подали глобус із зазначенням країн і міст, де знаходяться центри компанії, і запропонували показати місце, в якому хотів би працювати, — каже 22-річний програміст із Вінниці Віталій Невідомий. — Я вибрав Сан-Франциско. Тут знаходиться головний офіс Google. Саме там спробую свої сили.

Випускник Вінницького національного технічного університету летить до Америки 11 листопада разом з дружиною. Тетяна, до речі, також має спеціальність програміста. Навчалася там само, де й чоловік. Студентами познайомилися, на останньому курсі побралися. Віталій каже, що буде займатися розробкою програмного забезпечення. Працюватиме Software Engineer (інженером програмного забезпечення).

За словами Віталія, американці самі знайшли його. Ще на початку нинішнього року він отримав на свою електронну адресу листа. Це була пропозиція поспілкуватися з приводу можливого працевлаштування у компанії Google. Як саме представники компанії вийшли на молодого програміста, здогадатися нескладно. У листі, зокрема, йшлося про те, що їм подобаються результати, які хлопець продемонстрував на міжнародних олімпіадах програмістів.

Потім з ним поспілкувалися по телефону. Згодом запросили на співбесіду в головний офіс. І ось, нарешті, у нього в руках — контракт на роботу і віза на поїздку до Америки.

— Інколи мені здається, що їду за кордон, як це було раніше, на одну з міжнародних олімпіад, — усміхається Віталій. — Повністю ще не усвідомлюю, що це надовго. У Вінниці непросто знайти роботу з нормальним заробітком для фахівців нашого профілю. У мене не було постійної роботи. Підробляв виготовленням програм для замовників із Вінниці та Києва.

Новому працівникові в компанії пообіцяли службове житло. Але тільки тимчасово. Протягом двадцяти днів треба буде самому знайти помешкання для подальшого проживання. Знає він також розмір своєї платні. Суму не називає. Каже, що компанія заборонила її розголошувати.

— Я не перший з нашого університету, хто працюватиме в Google, — додає Віталій. — Знаю двох хлопців, які так само мають роботу в компанії. Один трудиться в офісі у Швейцарії, другий — в Австралії. Як і мені, їм давали право вибору. Але в головному офісі я буду першим вінничанином.

Віталій родом з маленького села на Житомирщині. Згадує, що в його класі було лише п'ять учнів. Добре пам'ятає, коли батьки купили йому старенький комп'ютер. Він тоді навчався у восьмому класі. Потім сім'я переїхала до Житомира, далі — в Росію, де він змінив дві школи. У Вінниці оселилися, коли Віталій пішов у випускний клас. Закінчував школу №22. Після чого став студентом «політеху».

— Відмінником я ніколи не був, — зізнається хлопець. — За частих переїздів нереально думати про відмінні оцінки. Хоча завжди старався на уроках. Комп'ютерними науками захопився на другому курсі університету. Вони так полонили хлопця, що він відчув: це його справа...

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

Замість післямови

Виїхати за кордон мріють більше половини (63,1 %) українських «айтішників». За результатами опитування, проведеного влітку Міжнародним кадровим порталом hh. ua, більшість наших програмістів прагнуть переїхати до інших країн у пошуках високого рівня життя (52,6%), соціальних гарантій (45,2%) і високої зарплатні (40%). При цьому кожний десятий IT-фахівець з України готовий працювати в будь-якій закордонній компанії.

Утім, про масовий виїзд українських програмістів за кордон, як це було на початку 90-х років, нині не йдеться, каже виконавчий директор Асоціації «Інформаційні технології України» Олексій Коженкін:

— Якщо ви маєте не увазі розробників програмного забезпечення, то ці фахівці зазвичай «зав'язані» на міжнародних проектах, тому місце мешкання і загальний рівень життя тут особливого значення не мають. До того ж кризам наша галузь не надто піддавлна.

З бідних дівчат хотіли зробити повій

Правоохоронці на Дніпропетровщині затримали жінку, яка вербувала українських дівчат для подальшої сексуальної експлуатації. 28-річна безробітна громадянка іноземної держави організувала собі прибутковий бізнес. Використовуючи тяжкий матеріальний стан окремих громадян, вона вмовляла їх поїхати до Москви займатися проституцією. Так, наприклад, 1 листопада зловмисниця завербувала 17-річну місцеву мешканку та потягом «Миколаїв—Москва» намагалася відправити її до російської столиці. За цим фактом порушено кримінальну справу. Зловмисниці загрожує позбавлення волі на термін від п'яти до дванадцяти років з конфіскацією майна. Завербовану дівчину правоохоронці повернули додому.

У Дніпропетровську висадили алею дружби

Подія відбулася біля пам'ятного знаку «Кодацької паланки» на березі Дніпра. Під час заходу представники різних національних товариств міста та області висадили близько 35 саджанців. Берези, клени, верби, ялинки та калинові кущі символізують толерантні відносини між усіма національними товариствами Дніпропетровської області, зазначили організатори акції.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

Майже чверть українських сімей витрачає на ліки не більше 30 гривень на місяць. Це встановили фахівці компанії GfK Ukraine, провівши дослідження на замовлення холдингу STADA CIS, *передає Укрінформ*

Політичні переговори між Україною та ЄС щодо зони вільної торгівлі завершаться 19 грудня під час саміту Україна—ЄС у Києві. Про це вчора повідомив заступник міністра закордонних справ України Віктор МАЙКО *(Укрінформ)*

Наш добробут зростає на... борщі

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Традиційне меню українців у жовтні справді подешевшало. Плодоовочевий індекс «АПК-Інформ: овочі та фрукти» свідчить про те, що вартість вітамінного набору станом на початок листопада 2011 року була в 2,5 разу нижча, ніж торік. Це тішить покупців, але засмучує багатьох фермерів, яким уряд, закликаючи розширювати посіви, обіцяв гарний прибуток.

— Рекордний урожай майже всіх овочів борщового набору, а також картоплі цього року продовжує тиснути на ринок, що втримує ціни на низькому рівні, — цитує UBR слова Тетяни Гетьман, керівника проекту «АПК-Інформ: овочі та фрукти». — За цього не слід очікувати зростання цін на картоплю і традиційні овочі в другій половині сезону.

За словами експерта, найближчим часом зростатимуть тільки ціни на тепличні овочі, споживання яких у період з листопада по травень традиційно збільшується. Але вартість плодоовочевого кошика решту місяців сезону буде в 3—4 рази нижча, ніж торік.

Сприятливою ситуацією для заготівель на зиму поспішили скористатися і мешканці міст Херсонщини. Ціни на класичний борщовий набір восени традиційно знижувалися. Але такого падіння, як нині, останніми роками навіть на благодатному півдні країни ще не бачили. Порівняно з весною вартість городніх дарів (цибуля, морква, капуста, буряк) зменшилася в 4—5, а на окремі культури — й у десять разів! «Відстає» лише картопля, яка подешевшала в регіоні лише в 2—2,5 разу.

— Моніторинг ситуації на оптових ринках Херсонщини, Львівщини, Криму та Києва, організований експертами нашої інформаційно-аналітичної служби, показує, що найнижчі ціни на чимало видів овочів саме в Таврії. Так, морква нового врожаю на оптових ринках краю коштує від 0,5 гривні за кілограм, що втричі дешевше, ніж у сусідньому Криму. Капуста — 0,5—0,8 гривні за кілограм, цибуля ріпчаста — 0,7—1,5 гривні, буряк — 1—1,5 гривні, — каже заступник начальника Головного управління агропромислового розвитку Херсонської ОДА Маргарита Степанова.

У Головному управлінні агропромислового розвитку Херсонської облдержадміністрації прогнози на врожай овочів переглядали тричі. Щораз — у бік збільшення. Та й тепер начальник відділу виробництва цього управління Андрій Неделько з легкістю припускає, що й 1,06 мільйона тонн — граничним результатом може не бути.

А ось місцеві виробники побоюються, що ціновий пресинг оптовиків, які прагнуть скористатися вигідною для себе ситуацією, не окуплять витрат на вирощування вітамінної продукції, і в наступному році площі під її посадку доведеться зменшувати.

Ну, який український борщ без сала! І ось тут дешевина національної першої страви компенсується зростанням цін на свинину. Принаймні, на місцевих ринках вона подорожчала відсотків на 10—15 практично одночасно зі зниженням вартості овочів.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

На роботу металурги поїдуть з комфортом

Майже тисяча працівників Миколаївського глиноземного заводу відтепер будуть добиратися на роботу і назад додому комфортно: підприємство витратило 8 мільйонів гривень на розширення свого автопарку. Зокрема, придбало для працівників заводу вісім сучасних пасажирських автобусів (сім МАЗів та один «Богдан»). У штат прийнято 12 водіїв, які обслуговуватимуть новий автопарк. **Як інформує прес-служба МГЗ,** на створених 12 робочих місць було чимало претендентів. Обійняти вакансії змогли лише водії зі стажем та правом водіння автотранспорту з категорією «D». Крім того, ті, хто переміг у конкурсі, довели, що добре обізнані з автомобільною картою всіх куточків міста.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Хліб у небезпеці

УРОЖАЙ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Тим часом Мінагропрод звернувся з листом до Прем'єр-міністра Миколи Азарова із проханням виділити 20 мільйонів гривень для поповнення страхового запасу насіння у Державному насінному фонді, виходячи з очікуваного весняного пересівання окремих площ зернових.

У посланні сказано, що озимі зернові в Україні станом на 3 листопада зійшли на площі в 5 мільйонів гектарів (63 відсотки посівів). З них у гарному й задовільному стані перебувають 3,4 млн. га (67,8 відсотка), у слабкому й зрідженому стані — 1,6 млн. га (32,2).

У Мінагропроді наголошують, що «якщо осіння вегетація припиниться у звичайні терміни (кінець першої—початок другої декади листопада), значна частина посівів увійде в зиму в незадовільному стані й може підлягати весняному пересіванню».

Валерій ДРУЖЕНКО.

У студентів мода на вишиванки і все українське

Тиждень української культури триває в Тернопільському національному економічному університеті. Акція присвячується Дню писемності та української мови, який відзначають сьогодні. Програма тижня дуже насичена і цікава не лише для студентства, а й для викладачів. У бібліотеці можна буде ознайомитися з новинками української літератури, у фойє — оглянути світлини студентів—учасників фотоконкурсу «Мій погляд на Тернопіль», відбудеться презентація альбому тернопільської письменниці Ірини Мацко «Книга мого роду». Заплановано зустрічі з відомим не лише в Україні, а й за кордоном тернопільським художником Миколою Пазизіним, художницею і лялькаркою Наталією Бараф, молодими акторами академічного драмтеатру імені Т. Шевченка Олександром Папушеєм, Андрієм Маліновичем, Миколою Баженовим, бандуристом-віртуозом Дмитром Губ'яком. А сьогодні кожен бажаючий може прийти на лекції в українському строї. Ректор університету, доктор економічних наук, професор Сергій Юрій переконаний, що вищий навчальний заклад має не лише підготувати кваліфікованого фахівця, а й виховати гармонійно розвинену особистість, патріота свого народу.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Найбільша радість — онуки і правнуки

Щоб привітати житомирянку Антоніну Домініківну Сідліцьку **(на знімку праворуч)** зі столітнім ювілеєм, вишикувалася ціла черга. І не тільки з офіційних осіб. У жінки було шестеро дітей. Має тепер більше шістдесяти внуків і правнуків, а ще дев'ятеро праправнуків. Чого тільки не довелося пережити за століття! Про одну зі сторінок біографії ювілярки розповіла її наймолодша дочка Валентина Йосипівна, якій 62 роки:

— Під час війни в будинку, де мешкали мама з татом, поселили п'ятьох німецьких солдатів. Мама тоді була сама з дітьми, оскільки тато був на фронті, але, незважаючи на небезпеку, допомагала партизанам — випікала хліб у печі, а потім брала сокиру та мотузку і йшла в ліс нібито за дровами, а насправді відносила хліб партизанам.

Олексій КАВУН.
Житомир.

Фото Управління зі зв'язків із громадськістю Житомирської міськради.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

До бібліотеки за безплатним Інтернетом

Завдяки програмі «Бібліоміст» у Новгород-Сіверській центральній районній бібліотеці відкрито пункт вільного доступу до Інтернету. Крім того, бібліотекарі отримали 15 комп'ютерів, 15 веб-камер, сканери, принтери, програмне забезпечення.

Заступник голови райдержадміністрації Павло Плотніков привітав працівників та відвідувачів бібліотеки з новими можливостями. А під час урочистостей відбувся перший відеозв'язок з чернігівськими бібліографами.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Жорстоко побили майора міліції

Майор міліції із Старої Синяви, що на Хмельниччині, Володимир Мулик опинився в лікарні із закритою черепно-мозковою травмою, струсом головного мозку, множинними саднами та пошкодженням усіх ділянок тіла, переломом двох ребер після того, як вирішив зупинити скутер, що мало не скоїв зіткнення з його автомобілем. Водій і пасажир були п'яні, тому правоохоронець хотів зупинити їх, але порушники почали тікати. Начальник ВДАІ був змушений притиснути їх до узбіччя й зупинити примусово. Коли ж міліціонер підійшов до скутера, один із молодиків несподівано вихопив з-за пазухи металевий насос і щосили вдарив ним чоловіка у скроню, від чого той втратив свідомість. Зловмисники щосили били його, розірвали одяг та намагалися вбити. Через якийсь час Володимир Мулик, отямившись, з останніх сил повідомив у райвідділ міліції про напад. За півгодини обидвох порушників вже було доставлено до райвідділу міліції. Підозрювані жителі райцентру віком 20 і 19 років вже були судимі раніше.

Ірина КОЗАК.

Ще одна смерть учня

Минулого понеділка після четвертого уроку зле стало дев'ятикласникові Іванчанської школи, що у Збаразькому районі на Тернопільщині, Богданові К. Вчителі викликали медиків. Хлопець помер у кареті швидкої допомоги. Як пояснили «Голосу України» у районному відділі освіти, того дня уроків фізкультури у класі не було. Хлопець вважався здоровим. Перевіркою обставин смерті школяра займаються правоохоронці.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

ЦИФРА

200 тисяч* *підприємців не вийдуть на роботу 1 грудня в рамках всеукраїнського страйку «Переоблік влади». Про це заявили вчора на прес-конференції лідери Всеукраїнської громадянської акції «Вперед», передає УНІАН.

Заборонили горілку і навіть пиво

Віднині в Нікополі заборонено торгівлю алкогольними, слабоалкогольними напоями та пивом (крім безалкогольного) в нічний час — з 22.00 до 8.00. Таке рішення ухвалено міськрадою. Депутатів підтримав і міський голова Руслан Токар.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.
Дніпропетровська область.

Вакцини лишилося на два тижні

Загальноєвропейська хвиля захворювання на кір уже накриває Україну, а на півдні країни назрів катастрофічний дефіцит вакцини від цієї недуги. «У серпні по лінії МОЗ ми одержали 14 тисяч доз для щеплень проти кору, паротиту, краснухи дітей у віці одного року й шести років. Централізована поставка забезпечила рівно половину від необхідної кількості препарату. І на сьогодні у розпорядженні лікувальних установ краю залишилося лише близько п'ятисот доз — цього вистачить максимум на два тижні роботи», — констатує завідувач епідеміологічного відділу СЕС Херсонської області Наталя Єремеєва.

Вл. інф.

Обмінники на колесах з бейсбольними бітами

В Алчевську податкові міліціонери виявили незаконний пункт обміну на колесах. Намагаючись «замаскувати» свій бізнес від правоохоронців, валютники налагодили роботу двох мобільних обмінників просто у власних легкових авто. Щоправда, спритники не були впевнені у власній безпеці, тому в машинах мали захисний арсенал — травматичну зброю, ножі та бейсбольні біти.

Як повідомив заступник начальника управління оперативно-розшукової діяльності Управління податкової міліції ДПА в Луганській області підполковник Віталій Перунін, під час обшуку вилучено 110 тисяч гривень, 21 тисячу доларів, 10 тисяч євро та майже 40 тисяч російських рублів.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

Нові будівництва можуть «змити» центр столиці

У столиці — знову мітинг. Учора кияни вже вкотре намагалися зупинити незаконне будівництво. Цього разу протестували проти зведення житлового будинку з офісами, приміщеннями соціальної сфери та підземним паркінгом у дворі по вулиці Пирогова, 2. Між тим фактично зупинити роботи мітингувальникам таки вдалося. Під час акції на будмайданчику не було жодної живої душі, окрім охоронців. Та це, переконують активісти, показове затишшя. Мовляв, ще днем раніше по той бік зеленого паркану були й техніка, й робітники.

— Тут кілька днів взагалі посеред дороги стояв кран, який перегородив шлях автотранспорту. Через нього від нас навіть сміття не вивозили, спецмашина проїхати не могла. Це ж добре, що нікому не довелося «швидку» чи пожежників викликати. Могло б статися лихо, — переконують мешканці.

Сумнівів у тому, що кран прибрали спеціально, готуючись зустрічати пресу, в них немає. Кажуть: заради того, аби уповільнити темпи будівництва, готові подібні акції щодня проводити. Адже, попри протести та приписи прокуратури й заяви чиновників, каркас новобудови росте, наче на дріжджах: за два місяці — два нові поверхи.

Та все ж активність тутешніх мешканців дає плоди. За словами Лідії Чуватіної, в останні дні жовтня столична прокуратура перевірила це будівництво й знову виявила численні порушення. Як результат — його опломбували. Хоча, запевняє активістка, роботи все одно тривали. За кількарічну історію боротьби проти забудовників мешканці сусіднього будинку випробували все. Зараз по допомогу звертаються до Президента країни. Вимагають демонтувати зведені конструкції та благоустроїти територію. І це, мовляв, не їхня особиста забаганка.

— Ще навесні цього року на засіданні Гуманітарної ради було створено спеціальну комісію з перевірки спірних об'єктів. Пропрацювавши місяць, її члени винесли свої рекомендації. А саме: скасувати незаконне рішення Київради про передання цієї ділянки під забудову. Адже подальше будівництво просто технологічно неможливе. І в рамках існуючого проекту таїть у собі загрозу нищівних деформацій нашого будинку (на вул. Пирогова, 2) та оточуючих трьох пам'яток архітектури, — нагадує Лідія Чуватіна.

Учасники акції переконані: для зупинення будівництва законних підстав удосталь, не вистачає лише політичної волі. Мовляв, питання про знесення незаконно встановлених МАФів вирішуються блискавично швидко. А тут, припускають, йде банальне затягування процесу. І побоюються, що влада знову зможе розіграти сценарій, як із забудовою над станцією метро «Театральна»: погоджуватись із незаконністю, попри це, дати добудувати об'єкт, а потім сказати, що його шкода зносити... І все б нічого, якби не висновки геологів: у зоні забудови спостерігається аномально високий рівень грунтових вод. У разі продовження робіт цей процес прийме неконтрольований характер. І під загрозою підтоплення та руйнування опиняться усі прилеглі будинки в самому центрі столиці.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Дарії РЕШЕТНЯК (Укрінформ).

Двісті пар одночасно танцювали коломийку

У Коломиї встановили новий рекорд України в масовому виконанні коломийки. Під час Всеукраїнського молодіжного форуму «Молодь — нова еліта нації» цей танок на площі біля міської ратуші одночасно танцювали близько двохсот пар. На акцію відгукнулися чи не всі танцювальні колективи Коломийського району, серед танцюристів були й просто перехожі. Ініціаторами встановлення рекорду виступили обласна Молодіжна адміністрація (голова Ганна Крисюк) та ГО «Громадський актив Коломиї», яке очолює Оксана Островська. За словами організаторів, головна мета рекорду — залучити молодь до виконання автентичних народних танців, вивчення, збереження і популяризації традицій краю.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

На знімку: танцюють коломийку.

Фото Оксани ОСТРОВСЬКОЇ.

Громадськість візьме правоохоронців під контроль

Близько 50 неурядових організацій розпочали вчора всеукраїнську акцію «Міліція під контролем». Основна мета — дотримання прав людини працівниками МВС. Триватиме захід два тижні. На думку правозахисників, він має показати керівництву відомства кількість порушень, а громадськості допомогти здійснювати контроль за вартовими порядку.

— Моніторинг проводитимуть волонтери. Вони будуть опитувати відвідувачів міліції. Як, наприклад, з ними поводилися у РУВС. Або наскільки правомірно їх туди викликали. Люди, як правило, охоче розповідають про свої проблеми, — розповідає голова правління українських моніторів дотримання прав людини в діяльності правоохоронних органів Олег Мартиненко. — Адже вартові порядку часто не дотримуються закону — інколи від того, що й самі його не знають, але частіше тому, що відчувають безкарність. Лише за дев'ять місяців цього року у райвідділах міліції померло 32 особи. Минулого року летальних випадків було практично удвічі менше.

За словами О. Мартиненка, контроль за діями працівників МВС посилять також і в громадських місцях та просто на вулиці. Долучитися до моніторингу може кожен, хто зафіксує порушення з боку міліції.

Тим часом у МВС щодо кількості жертв насильства, вчинених правоохоронцями, є своя статистика: впродовж січня—вересня 2011 року зафіксовано 14 повідомлень про раптову смерть затриманих, 16 спроб самогубств у райвідділах та 157 потерпілих від злочинів міліції. Загалом надійшло 5,6 тисячі скарг від громадян на дії міліціонерів. Однак половина з них не підтвердилися.

Олександр ПЕКНИЙ.

На ньому присягали волинські князі

У Луцьку презентували факсимільне видання однієї з найдавніших книг України — Луцького Євангелія XIV століття. Книга вдруге народжена стараннями Волинської єпархії УПЦ з благословення митрополита Нифонта.

За часів появи цієї книги Луцьк, або Луческ Великий, був другою столицею Великого князівства Литовського. Записи на полях книги (маргіналії), мовні ознаки та графічні особливості письма свідчать, що місцем написання був Спаський Красносельський монастир поблизу Луцька.

Долею рукописної книги зацікавився настоятель храму великомучениці Параскеви, що в селі Ратнів Луцького району, архімандрит Онуфрій (Куц). Книга зберігається в Державній бібліотеці Росії в Москві. Митрополит Луцький і Волинський Нифонт домовився з генеральним директором бібліотеки Олександром Вислим про відтворення Євангелія у факсимільному виданні. Папір для друку виготовила фірма «Arctik Paper Munkedats AB» (Швеція). Надруковано книгу в ПП «Р. К. Майстер принт», а додрукарські роботи виконало ТзОВ «Видавництво «Горобець».

Луцьке Євангеліє більш як на двісті літ старше за Пересопницьке. А від Луцька до Пересопниці — менше ста кілометрів. Деякі мовні особливості цих Євангелій, вважає архімандрит Онуфрій, збереглися й досі у спілкуванні жителів Луцького району.

Це видання — подія в житті не лише України, а й усього християнського світу. Планується представлення книги в багатьох країнах Європи і Америки.

Микола ЯКИМЕНКО.
Луцьк.

Фото автора.

Митрополит Нифонт дарує Луцьке Євангеліє голові облдержадміністрації Борису Клімчуку.

СПОРТ

В очікуванні грандіозних подій

Футбол. Позавчора відбулося засідання виконкому ФФУ, по закінченні якого президент національної асоціації Григорій Суркіс провів брифінг із представниками ЗМІ. Як він зазначив, засідання керівного органу федерації було суто робочим. Зокрема, прийнято рішення про проведення 30 листопада чергового Конгресу ФФУ. Оскільки він відбуватиметься напередодні 20-річчя федерації, то, за словами Григорія Суркіса, це буде чудовою нагодою вшанувати тих, хто вірою і правдою служив вітчизняному футболу.

Глава ФФУ також заінтригував журналістів, повідомивши, що організатори урочистостей, котрі відбудуться 1 грудня, також підготували для гостей чимало сюрпризів, щоб вони максимально занурились в атмосферу свята. Він назвав декого з тих, кого запрошено на заходи: президент ФІФА Зепп Блаттер, президент УЄФА Мішель Платіні, а також Віктор Понєдєльнік,Ікер Касільяс, Микита Симонян, Зінедін Зідан, Франц Беккенбауер та інші.

Як відомо, 2 грудня в Києві відбудеться жеребкування фінальної частини Євро-2012. Григорій Суркіс поінформував, що УЄФА підтримує ініціативу ФФУ, і за церемонією, яку транслюватимуть 152 країни, вперше в історії наживо спостерігатимуть представники усіх, без винятку, 53 членів європейської футбольної родини.

— Сьогодні ніхто вже не сумнівається, що Євро в Україні відбудеться, — зазначив президент ФФУ. — І потрібно низько вклонитися тим, хто будував, реконструював і модернізував об'єкти інфраструктури. Безперечно, можна казати, що на НСК «Олімпійському» і «Арені Львів» поки є певні недоліки. Однак я переконаний, що вони найближчим часом успішно будуть усунуті, і сподіваюся, що 11 та 15 листопада, коли національна збірна України прийматиме на цих стадіонах відповідно команди Німеччини та Австрії, Олег Блохін та його підопічні порадують наших вболівальників грою та результатом.

Глава українського футболу торкнувся також теми арбітражу. Нагадав, що свого часу запрошення такого авторитетного фахівця, як Колліна, вважали в Україні нездійсненною мрією. І от тепер якимись дивними видаються намагання окремих клубів піддати сумніву кваліфікацію італійця і його величезну роботу задля покращення суддівства.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Лише результати

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. «Одеса» — «Донецьк» 78:85 (23:17, 20:17, 15:30, 20:21). «Будівельник» (Київ) — «Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ). 89:75 (18:14, 33:17, 19:24, 19:20).

...А потім — і чемпіонат Європи

Два дні в урочищі «Чонки», біля Сваляви, тривали змагання за командний Кубок країн Центральної Європи з мотокросу на призи керівника Закарпатської області та командний кубок України МАЦЕД.

99 спортсменів з України, Польщі, Білорусі та Молдови виборювали звання найкращих у 8 класах мотоциклів. Цікавинкою змагань стали виступи спортсменів на мотоциклах із колясками. За словами одного з організаторів видовища Олександра Шовша, «колясочники» на Закарпатті не виступали вже майже 30 років.

— Досі в області змагалися спортсмени групи Б з мотокросу. Зараз ми вийшли на вищий рівень. Не виключаю, що у майбутньому на цій трасі проведемо і чемпіонат Європи. Втім, щоб прийняти змагання такого рівня, потрібно передусім побудувати відповідну інфраструктуру, закритий парк. Потенціал для цього є, бо й місце траси вибирали з огляду на перспективу подальшої розбудови, — розповів Олександр Шовш.

Голова ОДА Олександр Ледида висловив упевненість, що подібні змагання нададуть додатковий поштовх розвитку мотокросу на Закарпатті.

Спортсмени трасою та рівнем змагань задоволені.

Василь НИТКА.
Ужгород.

Стратегічна подія

Так міністр назвав відкриття молочної ферми корпорацією «Сварог Вест Груп» на Хмельниччині

Тим, що великі сільськогосподарські корпорації дедалі активніше беруть в оренду тисячі гектарів землі, нині нікого не здивуєш. Але мало хто із них наважується на ведення справді комплексного господарства, де на рівні діють рослинництво і тваринництво, садівництво та овочівництво. Ще менше охочих вкладати великі інвестиції у розвиток молочного скотарства.

У корпорації «Сварог Вест Груп» діють наперекір цим сучасним українським тенденціям.

Винятки, які стають правилом

Два роки тому, відкриваючи молочну ферму у Великій Медведівці, що в Шепетівському районі, корпорація багато кого подивувала. Все: від нових технологій до дизайну приміщень та території — демонструвало, що про стару, обшарпану ферму, від якої на все село тхне гноївкою і яка вважалася не так місцем роботи, як справжнім пеклом для доярки, забуто.

Тоді нова ферма справляла враження винятку на загальному фоні доволі сумних тенденцій у тваринництві. Подія ж останніх днів, коли ще один, майже вдвічі потужніший, молочно-товарний комплекс з'явився у Саверцях, підтвердила, що розвиток цього напряму переходить у тверде правило для корпорації.

Запрошені на відкриття гості, знаючи, що «Сварог Вест Груп» орендує чимало земель не тільки в сусідніх із Шепетівським районах, а й у Чернівецькій області, не без заздрощів запитували, чому саме громаді Лотівської сільради, на території якої виріс комплекс, пощастило найбільше. Адже новий об'єкт — це не тільки додаткові добре оплачувані робочі місця, а й, без сумніву, вагомий чинник впливу на соціальний розвиток громади. Директор департаменту тваринництва Анатолій Паляниця не приховував справжніх мотивів:

— Таких людей, щирих та роботящих, як у цьому селі, ще треба пошукати. А до всього ядро кадрового потенціалу компанії склали саме вихідці з цих місць.

ДОВІДКОВО

Андрій Гордійчук, голова правління корпорації «Сварог Вест Груп»:

— Вірю, що найбільші наші успіхи не в тому, що вже досягли, а в тому, що попереду. Як тільки ферма у Саверцях вийде на повну потужність, а це станеться вже за кілька місяців, почнемо буквально з чистого листа зводити ще один комплекс у селі Вишневе. Там розмістяться чотири тисячі голів худоби. Ставку робитимемо не тільки на збільшення валового виробництва, а на найвищу якість молока.

Тому, напевно, і спрацювало почуття обов'язку перед своєю малою батьківщиною, коли захотілось хоч чимось їй віддячити.

Справді, увага і вдячність сучасному селу вкрай потрібні.

Мало хто з теперішніх орендарів готовий узяти на себе такий непростий тягар, як відповідальність за колишнє колективне майно селян. А про те, щоб вкладати гроші у його реконструкцію та відродження, здебільшого навіть мови не ведеться.

«Сварог Вест Груп» — виняток із цього правила. Саме на базі старої ферми у Саверцях збудували новий комплекс, вартість якого сягнула 45 мільйонів гривень. За два з половиною місяці на площі в одинадцять гектарів виросло п'ять корівників, родильне відділення, приміщення для утримання телят. Крім того — кормові склади, технологічно нова система утилізації відходів та склад механізованих засобів.

Інвестиції дають віддачу

Чи доцільними були інвестиції саме в молочну галузь, яка вже не перше десятиріччя вважається в країні неперспективною і нерентабельною? В корпорації одноголосно заявляють: молочна галузь повинна бути однією з найрентабельніших на селі, і в тому, що за п'ять — сім років витрати на спорудження нової ферми окупляться, не сумніваються.

Але при цьому не приховують інших фактів: навіть у складі успішної корпорації, робота якої націлена тільки на прибуток, нині є збиткові підрозділи, і це насамперед ферми. Політика компанії з перших днів була розрахована на те, щоб брати в оренду не тільки землю, а й колишні тваринницькі комплекси. В результаті в департамент тваринництва входить до двох десятків ферм. Далеко не всі вони схожі на новозбудовані. Та й утримується в окремих лише по кілька десятків корів. Тож, зрозуміло, працювати рентабельно такі маленькі підрозділи не в силі. Виживають вони лише за рахунок того, що департамент перерозподіляє прибутки всередині своїх структур, підтримуючи загальну фінансову стабільність.

Розпочавши із землеробства, дуже швидко в компанії вирішили зробити ставку ще й на тваринництво. Причому тоді, коли галузь переживала в країні чи не найважчі часи і про перспективи її розвитку навіть не йшлося, головним завданням було зупинити падіння. У «Сварог Вест Груп» розпочали з відгодівлі худоби, щоб з часом виростити своє стадо і перейти до молочного виробництва. Сьогодні в різних селах, які об'єднує корпорація, утримується близько дванадцяти тисяч голів худоби. Нині можна сміливо сказати, що «Сварог Вест Груп» перетворилася на потужного молочного виробника не тільки в регіоні, а й у країні. Середня рентабельність цього виробничого напряму сягає майже тридцяти відсотків. А, скажімо, комплекс у Саверцях працюватиме із п'ятдесятивідсотковою рентабельністю. То про яку збитковість галузі вести мову?

Про те, що нова ферма оснащена за останнім словом аграрної техніки, навіть не доводиться говорити. Всі процеси доїння автоматизовані, тож молоко не контактує ні з людськими руками, ні з повітрям. Система годування і утримання худоби відпрацьована так, що протягом року тварини отримують однаковий раціон, не потерпають не те що від стресів, а навіть від незначних коливань в утриманні. За цим ретельно стежать комп'ютери, якими обладнані кормороздавачі, — всі компоненти кормів чітко дозовані і збалансовані так, щоб отримати найвищі надої. Поки що середній показник у компанії становить близько шести тисяч літрів молока на рік на корову. Але на нових фермах він наближається до семи з половиною тисяч.

Уже на фермі у Великій Медведівці технології дозволили отримувати молоко найвищого ґатунку. У Саверцях пішли ще далі. Понад тисячу гектарів полів, розташованих навколо комплексу, будуть використовуватися для вирощування екологічно чистих кормів. Тут же запровадили нову систему переробки гною на біодобрива, якими підживлюватимуть ці поля. Тож все підготовлено для того, щоб сертифікувати молоко як таке, що придатне для виготовлення дитячого харчування, тобто продукт найвищої марки. Годі й казати, що ринок давно чекає на такий високоякісний екологічно чистий товар. Не дивно, що переробники вже шикуються в чергу до молочарів і готові платити по 4,4 гривні за літр молока. Якщо згадати ціну менше двох гривень, яку платять заготовлювачі тисячам селян, розцінки доволі високі.

Дотації підтримають молочарів

Чи доступний цей шлях кожному українському товаровиробнику? Навіть у святковій атмосфері відкриття нового комплексу не вдалось оминути цю тему у розмові із міністром аграрної політики та продовольства Миколою Присяжнюком. Було зазначено, що вперше за останні два десятиліття в країні вдалось зупинити падіння у виробництві молока. Правда, поки що таких результатів досягли лише у колективних господарствах. А от у хазяйствах населення, а саме там виробляється левова частка молочної сировини, продовжується скорочення поголів'я. Тож одним з пріоритетних завдань уряду та міністерства має стати створення таких умов, котрі повернуть селянина до традиційного молочного бізнесу.

До речі, «Сварог Вест Груп» уже тепер зміг переконатись у дієвості такої програми. Окрім того, що в корпорації є два племінні заводи, котрі розводять чорно-рябу та червоно-рябу породи, тут вирішили формувати поголів'я для нових потужностей саме з куплених у селян телят. Тільки минулого року закупили близько півтори тисячі голів молодняка. Це склало третину від того, що було закуплено загалом по країні. Тож, якщо для однієї корпорації цього достатньо, то в загальнодержавних масштабах поки що малувато. Про те, що пішли саме таким шляхом, у колективі не жалкують. Переконані: українські породи худоби найкраще пристосовані до місцевих умов, а тому й продуктивності від них можна очікувати найкращої.

Той факт, що в корпорації всіма силами намагаються підтримувати вітчизняний продукт і своїх селян, не залишився поза увагою міністра. Адже в цьому не тільки патріотичний порив, а ще й добре економічне підґрунтя. Йдучи саме таким шляхом, компанія досягає оптимізації багатьох виробничих затрат навіть в умовах, коли аграрний сектор постійно скаржиться на нестачу вільних обігових коштів і доступність дешевих банківських кредитів.

З уст міністра прозвучало також, що держава продовжить підтримку тих, хто реконструюватиме, відновлюватиме та будуватиме нові ферми. У цих випадках бюджетне відшкодування може сягати половини витрачених коштів. Однак, якщо «Сварог Вест Груп» розраховує отримати свою дотацію лише тепер, після введення нової споруди в дію, то вже з нового року механізм запрацює по-іншому. Кошти виплачуватимуться не за кінцевим результатом, а поетапно, після закінчення того чи іншого циклу робіт, починаючи від замовлення проектної документації і проведення підготовчих будівельних робіт.

Крім того на державну підтримку зможуть розраховувати не тільки потужні товаровиробники, а й невеликі фермерські та приватні господарства. Вони також зможуть отримати компенсацію до 20 відсотків за створення ферм, де утримуватиметься до півсотні голів худоби. Частково відшкодовуватимуться також витрати, пов'язані із закупівлею доїльного обладнання.

Якщо звести все разом, то держава обіцяє компенсувати до сімдесяти відсотків затрат, пов'язаних із розвитком молочного тваринництва. Тому пропозиція зайнятись ним всерйоз виглядає справді спокусливо.

ДОВІДКОВО

Микола Присяжнюк, міністр аграрної політики та продовольства :

— Наступного року близько двох мільярдів гривень буде спрямовано на підтримку і розвиток молочного скотарства. Розподілятись вони будуть так, щоб насамперед допомогти тим, хто створює та нарощує молочні стада. Так, господарствам, котрі купуватимуть у населення телят для своїх ферм, виплачуватиметься дотація по сім гривень за кілограм закупленої худоби.

Своє завжди ефективніше

У «Сварог Вест Груп» уже тепер демонструють, що в аграрному секторі годі шукати стабільнішої та перспективнішої галузі. З одного боку, вона чи не найменше залежить від примх погоди та природних катаклізмів. З другого, попит на молочні продукти, особливо високої якості, невпинно зростає. Тому корпорація налаштована й надалі вводити в експлуатацію нові ферми.

ДОВІДКОВО

Корпорація «Сварог Вест Груп» — аграрна компанія, яка працює на території Хмельницької та Чернівецької областей, обробляючи 75 тисяч гектарів. Фінансову основу її стовідсотково становить український капітал. Головним фінансовим партнером є українське АТ «Брокбізнесбанк». Основними напрямами діяльності у рослинництві є вирощування зернових, олійних та технічних культур. Паралельно розвивається молочне та м'ясне тваринництво. Важливими напрямами стали садівництво та овочівництво. Для зберігання продукції збудовані сучасні зерно-, овоче- та фруктосховища. Компанія активно використовує інноваційні технології, кращий світовий досвід, а також співпрацює з вітчизняними науковцями.

— Для українського господарства віками була притаманна така традиційна структура, коли поряд з орним полем господар обов'язково тримав ще й корову. В цьому закладена формула економного та раціонального ведення господарства, — переконаний спеціаліст з органічного виробництва корпорації Леонід Олійник. — Завдяки подібній структурі і в корпорації вибудуваний дуже точний баланс розвитку всіх галузей.

У взаємодії між департаментами прораховується все. Скажімо, департаменту насінництва вигідно продати некондиційні залишки зернових на корми своїм же фермам. А останні готові постачати біодобрива для департаменту рослинництва... Ланцюжок може бути дуже довгим. Так в компанії поділились планами щодо будівництва біогазових установок, а слідом за ними, можливо, і тепличних комплексів. А надихнула на це все та ж ферма. Вже тепер поруч із фермами у спеціальні кагати складається гній, де він проходить процес ферментації. В результаті виділяється чимало тепла і газу. У запроектованому комплексі на чотири тисячі голів вільного метану буде ще більше. Чому б не перетворити ці природні енергоносії на гроші? Тож біогазова установка — це найближча перспектива.

— Як тільки вона запрацює, одразу з'явиться і додаткове тепло, — продовжує Леонід Олійник. — Було б раціонально використати його в теплицях. Буквально за кілька місяців ці плани поступово почнуть втілюватись у життя у Вишневому. Коштуватиме така затія недешево. Тільки будівництво молочно-товарного комплексу обійдеться не менш як у сто мільйонів гривень. Не менше коштуватиме і нове стадо. Біогазова установка — ще додаткові мільйонні витрати. Однак в компанії переконані, що всі вони не просто виправдані, а і вкрай потрібні.

— Багато років ми звикли чути одне: селу потрібні інвестиції та державна підтримка. Але часто надані кошти використовувались вкрай неефективно, — переконаний Андрій Гордійчук. — Мало отримати кошти. Потрібно подбати про ефективність їхнього використання і динамічність розвитку села. Сучасні технології вже повинні бути не в планах і перспективах, а в реаліях сьогоднішнього дня. Якщо не взяти це за правило, українському аграрному сектору навряд чи вдасться наздогнати найкращих світових виробників. А від цього страждатиме не тільки селянин чи покупець, а й економіка всієї держави, колискою якої було і повинно залишитись село.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

«Принцеси» приживаються в «Агро–Експрес–Сервісі»

СЕЛО

Досі приватне підприємство «Агро-Експрес-Сервіс», яке господарює на 28 тисячах гектарів у Рівненській, Тернопільській, Волинській областях, успішно займалося рослинництвом. Цьогоріч, скажімо, зібрали майже по 50 центнерів зернових з гектара, більше 400 центнерів цукрових буряків, а ріпак в середньому видав близько 30 центнерів. Тобто рослинницька галузь тут рентабельна, тому й на зорі створення підприємства, спробувавши сили і у тваринництві, віддали перевагу першій. А ось тепер знову вирішили повернутись ще й до тваринництва.

— Таке рішення визріло після того, як побували у сільськогосподарському виробничому кооперативі «Остромечево», що у Брестському районі Білорусі, — розповідає генеральний директор ПП «Агро-Експрес-Сервіс» Сергій Костючко. — Керівник цього господарства Олексій Скакун (він голова Агропромислового союзу Білорусі, член Ради Республіки Національних зборів країни, доктор економічних наук, член-кореспондент НАН Білорусі. — **Авт.**) поділився з нами досвідом ведення тваринницької галузі.

Доглядачі ВРХ Світлана Мацюк, Лариса Костюк та завфермою Василь Котюк кажуть, що працювати у таких чудових умовах на новій фермі — задоволення.

— Те, що ми побачили в «Остромечево», по-справжньому вразило. Особливо — так звані чотири НЕПи (новітні економічні прориви. — **Авт.**) Олексія Скакуна, починаючи від першого, — наведення елементарного порядку, і закінчуючи науково-економічними підходами, — продовжує Сергій Костючко. — Це яскраво простежується і на тваринництві. Найперше Олексій Степанович Скакун реконструював усі молочні ферми — створив, як він сам каже, «санаторії» для корів. Кожна з них має свій «однокімнатний номер», вдосталь кормів, постіль — із золотистої соломи. На ошийнику — індивідуальний комп'ютер. Ідуть корови на доїння під музику. Вражає і показник з надоїв. Якщо в українському селі корову, яка в середньому щодня дає до двадцяти літрів молока, вважають ледь не рекордсменкою, то в «Остромечево» таких просто немає. Там 25—30 літрів — це норма. Загалом кожного дня «Остромечево» дає покупцям до 50 тонн молока класу «екстра». Половина його прямим ходом йде на власний завод у Брест, де його переробляють в сирки, сметану, морозиво, розливають у пакети «Остромечівські простори». Ця продукція має великий попит, розходиться по країні, за рубежем.

Після відвідин Білорусі в «Агро-Експрес-Сервісі» задумались: а чому б і в Україні не створити свій прорив у тваринництві? Хоча й розуміли, що для цього потрібно багато попрацювати, вкласти коштів, створити належну кормову базу, приміщення тощо... Врешті-таки наважились, взявши на «озброєння» не лише білоруський, але й німецький, канадський досвід.

Генеральний директор ПП «АЕС» Сергій Костючко.

Місце втілення пілотного проекту — село Башарівка Радивилівського району, де вже функціонує одне сучасне тваринницьке приміщення, друге — на стадії відкриття. А третє планується реконструювати й обладнати за новітньою технологією за два-два з половиною місяці.

Одна з гольштинських «принцес», завезених в Україну з Німеччини.

Діюче приміщення розраховане на утримання 224 корів. Проведена капітальна реконструкція кардинально змінила його зовнішній вигляд, внутрішню обстановку. Так, у корівнику площею 1,6 тисячі квадратних метрів — євроремонт, пластикові вікна, належна теплоізоляція, виведення парів, автоматичне регулювання температурного режиму (влітку не більше 20—22, взимку — не нижче 14 градусів). Ще одна новинка — система гноєвидалення. Вона розділена на дві частини: скребковий транспортер і так званий шведський поршневий метод витиснення. У результаті гній через спеціальну трубу потрапляє у бетоновану яму, де через декілька місяців стане компостом (органіка піде на підживлення сільгоспкультур).

Продуманий на фермі і комплекс світлозабезпечення, коли на кормовий стіл подається необхідна «порція» денного світла. Найсучаснішими технологічними розробками позначений також молокопровід. Він — закритого типу, комп'ютеризований. Тобто молоко по трубах відразу передається в холодильник. І відразу електронна обчислювальна система видає всі необхідні дані: скільки молока надоєно від конкретної корови, якої якості, жирності...

— А найголовніше — це корми, — зауважує заступник генерального директора з тваринництва Валерій Калахан, — на них якраз і «тримається» приріст, кількість молока. Перебуваючи у Німеччині, ми пересвідчилися, наскільки там багато уваги надають їх збалансованості. Худоба отримує найбільш оптимальну кількість кормів. Цей метод ми теж взяли на озброєння. Тож привезені з Німеччини нетелі отримують по вісім кілограмів силосу, шість — сінажу, півтора — сіна, два — комбікормів на день. Плюс ще по сто грамів білково-вітамінних добавок. Причому ця норма змінюватиметься у різні періоди утримання худоби. Для приготування збалансованих кормів придбали у Німеччині спеціальний міксер. Він виконує чимало операцій, відтак замінює чимало робочих рук. На догляді за майже двома з половиною сотнями німецьких нетелів задіяно лише два доглядачі і тракторист, який двічі на день завозить у приміщення корми. Ними запаслися вдосталь: маємо сім тисяч першокласного силосу, майже стільки само сінажу, 237 тонн сіна. Так що і для першої партії завезених з Німеччини 240 нетелів вистачить, і для наступних — також.

— У тваринництві ми зробили вибір на гольштинській породі, яка особливо продукується у Європі, зокрема, в Німеччині, на американському континенті, — каже заступник генерального директора ПП «Агро-Експрес-Сервіс» Василь Муха. — Ця порода — беззаперечний світовий лідер серед спеціалізованих молочних порід. У сучасному молочному скотарстві вона веде перед щодо молочної продуктивності — за одну лактацію це в межах 8—9 тисяч літрів молока. Корови такої породи, яких у нас вже назвали «принцесами», добре пристосовані до машинного доїння. Завезені до нас з Німеччини нетелі мають паспорти, де зафіксовано їхній родовід у кількох поколіннях.

Олександра ЮРКОВА,
Євген ЦИМБАЛЮК.
Рівненська область.
Фото авторів.

ДАР ДУШЕВНИЙ

Її називали мамою

Ліда Олексіївна Яценко — ветеран журналістики. Її перші замітки з'явилися ще 1958 року у козельщинській районній газеті, де чотири роки працювала завідувачем відділу та заступником редактора. Ще три роки віддала роботі в кобеляцькій міжрайонній газеті. Це тепер журналістика (особливо на місцевому рівні) дедалі частіше з «жіночим обличчям». А колись Лідія Олексіївна була єдиною жінкою-редактором у Полтавській області. Очоливши 1965 року — одразу після «відновлення» Новосанжарського району — щойно сформовану редакцію газети «Червоний прапор», вона пропрацювала на цій посаді чверть віку. Своєрідний рекорд.

Як у кожній сім'ї важливим є авторитет батька, так у редакції «Червоного прапора» ніколи не піддавався сумніву авторитет «мами». Для багатьох Лідія Олексіївна нею і була — особливо для молодих працівників, чимало з яких почали свій шлях у журналістику саме завдяки Лідії Олексіївні (в тому числі і ваш покірний слуга). Уміла вона виявити талант, підтримати, допомогти...

— Сама я на манію величі ніколи не хворіла, — згадує Лідія Олексіївна. — Тому не часто турбувала інші видання власними творами, не «заваювала» літсторінок і своєї газети. Одне слово, до славної когорти літераторів Новосанжарщини я не тулюся. Просто люди, котрих природа наділила особливим даром — поетичним світобаченням, мені близькі по духу. Вважаю, щастило у житті на зустрічі й спілкування з такими. Так, восени ще 1965 року зацвів у Нових Санжарах «Пролісок» — літературна студія при редакції районної газети. Зацвів з легкої руки самобутнього, непересічно-талановитого поета Михайла Булаха. Хто ким став із літстудійців — то тема окремої розмови. Та незаперечним є те, що журналісти і літератори — діти одного гнізда.

... Недавно Лідії Олексіївні виповнився 81 рік. До речі, вона дуже гордиться, що її день народження — 22 жовтня — це й день народження її земляка і товариша, видатного українського поета Бориса Олійника, перші віршовані рядки якого, до речі, з'явилися саме у новосанжарській райгазеті. Лідія Олексіївна й сьогодні чимало читає, цікавиться журналістською творчістю. У її поштовій скриньці й тепер можна побачити до десятка різних видань, що не надто характерно для нинішнього часу. Серед цих видань і «Голос України».

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ,
колишній працівник газети «Червоний прапор».
Полтавська область.

На знімку: Лідія Яценко.
Фото автора.

Служба зайнятості Рівненщини провела профорієнтаційний тур для безробітних Львова *(Укрінформ)*

Якщо спеціальна комісія з підготовки закону про вибори народних депутатів не напрацює законопроект, то парламент розглядатиме всі зареєстровані виборчі законопроекти. Про це *міністр юстиції Олександр ЛАВРИНОВИЧ заявив в ефірі «5 каналу»*

Хто піднявся навшпиньки, не може довго стояти,
або Про пихатість судді та К°

«Мерзавцу я желаю, чтобы он
В награду за подлянку и коварство
Однажды заработал миллион
И весь его потратил на лекарство».

Ігор ГУБЕРМАН.

ЖУРНАЛІСТСЬКЕ ДОСЛІДЖЕННЯ

Японці кажуть, що знайомство може початися зі стусанів. Так воно і сталося у Шевченківському райсуді столиці.

...Постукавши у двері, заходжу до кабінету судді Кормушина, відрекомендовуюсь.

— Кириле Олександровичу, є потреба поспілкуватися. Коли ви зможете?

— З приводу?

— Вашого підпису в заповіті Георгія Ясинського у 2006-му.

— Я у нарадчій кімнаті, вийдіть геть! — нервово кинув молодик без мантії.

Свавілля кума королю

У приміщенні, крім нього, були ще троє. З четвертим, журналістом, ділитися таємницею нарадчої кімнати суддя, вочевидь, не планував. На моє повторне прохання призначити час і місце для зустрічі він розпорядився негайно викликати міліцію...

До побачення зі слугою Феміди, яке почалося з відвертої брехні, я знав про кілька його «геройських» вчинків. Та й не тільки я.

Протиправні дії судді були відомі правоохоронцям, які порушили кримінальну справу за фактом фальсифікованого заповіту; непорядна поведінка Кормушина стала предметом обговорення в парламентському Комітеті з питань правосуддя, у Вищій раді юстиції тощо.

За словами Олексія, автора листа до редакції, та його сестри, суддя побив їх на очах рідних і знайомих, які прийшли провести небіжчика в останню путь...

Через тиждень Олексія дорогою на роботу вранці затримали люди в цивільному, доставили в іномарці до Шевченківського райуправління міліції, а згодом до суду. Той заарештував правопорушника на десять діб «за злісну непокору». Як стверджували у своїх рапортах працівники відділу боротьби з незаконним обігом наркотиків (?!), Ясинського відловили під час проведення оперативно-розшукових дій з виявлення та документування фактів того самого незаконного обігу.

Ну, затримали, так іди з невідомим, куди скажуть, роби, що їм заманеться. І дякуй, що не підкинули пігулку чи зілля. А наївний і переляканий підозрюваний «почав кидатися в бійку, намагався втекти, чіплявся за одяг, погрожував вищестоящим начальством».

...Пізніше Кормушин використав зброю начебто проти нападника К., тобто «діяв у межах необхідної оборони», хоча суддю той К. і пальцем не зачепив...

...Потім серед білого дня стріляли і в Ясинського, а до того неодноразово погрожували йому і сестрі. Про це жертви переслідування регулярно повідомляли правоохоронцям, але від них не дочекалися ні одвіту ні привіту.

Гадаєте, вони ні сном ні духом не знали, хто сприяв свавіллю відносно Ясинських?

Із усіх скандальних ситуацій вершитель доль людських легко виходив сухим із води. Не вдалося, правда, Кормушину переконати столичний апеляційний суд, що не порушував він закон про боротьбу з корупцією. Та це дріб'язок, погодьтеся. Не засівали ж колеги у його «нарадчій» кімнаті тисячами...

А ось підпис у заповіті замість безпорадного дарувальника, який начебто розпорядився квартирами та іншим своїм скарбом на користь співмешканки за кілька годин до смерті — це вам не «неправомірне втручання у діяльність інших державних органів та посадових осіб...». Це вам не банальна корупція.

Святість грішниці

Про таких спритних жіночок, як Світлана Хіщук (ім'я змінено. — **Авт.**) знімають мильні серіали. За сюжетом, щоправда, примітивним, але «довгоплакучим».

Отже, Вона — така собі сіра мишка, що полює за чоловіками. На ній Бог відпочив, коли роздавав красу і моральні якості. Зате не обділив талантом вішати локшину на вуха і настирністю.

Він — Георгій Ясинський — видний чоловік, майстер спорту, не пив, не палив. Усе життя дбав про сім'ю, забезпечив її квадратними метрами та іншими матеріальними благами.

САМ СКАЗАВ

Немає нічого гіршого за пихатого, який відчуває, що його підтримують.

Наполеон I.

Їй — 46, йому — 64.

Пропустимо, як і де вони познайомилися у 2004-му, як будували стосунки; про що говорили і мріяли, у чому клялися. Почнемо серію з появи Хіщук у трикімнатній квартирі на Печерських пагорбах, в якій жаданий мужчина жив із Олексієм.

— Батько дуже змінився, — пригадує він. — Хіщук же демонструвала показну турботу, готуючись до ролі домогосподарки.

Ясинський-старший, утім, не збирався одружуватись. І про заповіт не говорив з нею. «Я вже розпорядився двома квартирами на користь рідних», — підкреслював не раз. І все ж під вінець із «молодицею» у церкву пішов.

Минуло два роки. Георгій Миколайович у березні 2006-го пройшов медичне обстеження на рак — його тоді не виявили. У травні поїхав з Хіщук у Карпати. Там йому раптом стало зле, місцеві лікарі запідозрили тяжку хворобу і порадили повертатись до столичних світил.

— У лікарні батько згасав на очах, — каже син. — А вночі 11 червня 2006 року його не стало. Я одразу запідозрив, що своєю смертю він не помер. До того ж зникли із квартири документи на житло, його паспорт, речі, золоті вироби. Повернути їх я і попросив Хіщук у день поховання.

Замість викраденого Олексій отримав удар в обличчя від судді, який супроводжував «удову»...

А незабаром він із сестрою дізнався, що заповіт батька на користь родини скасований і оформлений новий. На Світлану Хіщук. Документ посвідчено нотаріусом Д. Вашагашвілі у палаті київської лікарні № 9... 10 червня 2006 року.

Із пояснення Марата (Берислав, Херсонщина):

«З 11 травня до 7 липня 2006-го я лікувався в лікарні № 9. У 13-й палаті зі мною лежав Георгій Миколайович Ясинський. До нього навідувалась Світлана, що називалась адвокатом. Часто приходили син і донька хворого. Я не бачив, щоб у палаті оформлявся якийсь заповіт, нотаріус не приходив. А 10 червня Ясинський не міг навіть говорити, він весь день спав, а вночі помер».

Заповідач передав усе майно співмешканці. І жодної копієчки рідним. В одну мить вони залишилися без даху над головою і засобів до існування.

Як стати свідком

«У зв'язку з тим, що гр. Ясинський Георгій Миколайович не може сам прочитати текст... заповіт «посвідчено в присутності свідків...» — зазначено у документі. Вони, начебто, зачитали його вголос та поставили свої підписи. І це виявилося великою брехнею. Та була ще більша.

«У зв'язку з хворобою заповідача на його особисте прохання та в його присутності текст заповіту підписано... Кормушиним Кирилом Олександровичем».

З якого дива він поставив автограф під заповітом на ім'я Хіщук?

Відкриємо, нарешті, секрет: суддя — зять підприємливої пані Світлани.

Чи було взагалі посвідчення доленосного документа в стінах лікувального закладу?

Медпрацівники, що чергували у відділенні лікарні 10.06.2006, свідчать, що у суботу до Ясинського ніхто не приходив, та вони і не пустили б нікого у «тиху годину» (14—17). У заповіті ж, підписаному о 14.35, зазначено: в 13-й були нотаріус, його помічниця, двоє свідків, Кормушин і Хіщук...

Ясинський-молодший стверджує: не були! Тому і звернувся із сестрою у листопаді 2006-го до суду із позовом про визнання останньої волі Георгія Миколайовича недійсною.

Святошинський суд (суддя Чала) розглядав справу до зими 2009-го (!). Але безрезультатно. Позивачі тричі вимагали відводу Чалої, яка протягом майже року не спромоглася навіть викликати свідків Кормушина і Вашагашвілі.

...Автор узяв участь у процесі, коли його вела Ірина П'ятничук. Я не обмовився: на засіданнях був як журналіст, а на одному з останніх — в якості... свідка.

Досі не розумію, чим я міг допомогти судовому слідству, якщо не дружив із фатальною Світланою Хіщук, не бачив її з Георгієм Миколайовичем, вибачте, свічку не тримав. Міг, утім, розповісти про Кормушина. Але суддя про нього не питала.

Інтерес «вільного юриста», як себе називає Хіщук, обмежився на «допиті» в залі суду запитаннями на кшталт: «На підставі чого ви займаєтесь справою Ясинського? На основі якого закону збираєте інформацію, телефонуєте?».

Її честь суддя П'ятничук не виявляла жодного інтересу до нашого безплідного діалогу, що свідчило, вочевидь, про немотивований виклик журналіста в якості свідка. Головне — суд пішов назустріч без п'яти хвилин власниці майна родини Ясинських. Та їй це не допомогло.

Феміда іменем України 24.07.2009 визнала заповіт від 10.06.2006 на користь Хіщук недійсним. Апеляційний суд у березні 2011-го це рішення залишив без змін. Чи могло бути інакше?

Могло, якби суд не взяв до уваги результати трьох судово-психіатричних експертиз, які засвідчують, що Г. Ясинський в момент підписання заповіту «не міг усвідомлювати значення своїх дій та керувати ними». Якби за основу прийняв висновок самозванця від медицини К., якого Хіщук попросила прорецензувати експертизи фахівців. І неліцензований «спеціаліст» К. таки розсмішив колег, заявивши, що акти, підписані 16 легітимними професіоналами, «не є науково обґрунтованими».

Бажаєш чужого — свого позбавишся

Після невдалого знайомства із суддею-підписантом, я напрошувався на рандеву із жінкою-спокусницею. Дізнавшись про мій інтерес до справи, Хіщук спочатку вилила відро помиїв на родину Ясинських, а потім змилостивилась і пообіцяла зателефонувати. Обманула. Зустрілись на засіданні райсуду, де я на її абсурдні запитання переповідав суть законів про ЗМІ, інформацію тощо.

— Виграємо справу, тоді і поспілкуємося, — запевнила звабниця.

На жаль, не довелося відчути силу її чарів. Зате переконався: «вільна» адвокатша вкупі із суддею з-під стоячого підошву випоре. Утім, небо коптити — невелика мудрість.

Її, схоже, дотримувався і приватний нотаріус, засвідчений заповіт якого визнано недійсним. Він порушив усе, що можна було порушити — порядок, положення, інструкцію. Мін'юст належне оцінив «професіоналізм» Д. Вашагашвілі, позбавивши його свідоцтва про право на заняття нотаріальною діяльністю.

Хіщук його зачарувала, факт, але ж не водила його рукою, коли той писав фільчину грамоту в тиші свого кабінету. Не примушувала робити виправлення в ній, вносити неправдиві дані.

Отже, совість Світлани чиста, як дії і помисли Кирила Кормушина? Він сам по собі і відповідати мусить за вчинене. Урешті-решт, і відповів.

Ясинський-молодший ще у 2006-му звернувся до Вищої ради юстиції із скаргою на суддю Шевченківського району. Там понад три (!) роки розбиралися і в грудні 2009 року повідомили про відсутність підстав покарання Кормушина. Було це при головуванні Л. Ізовітової. А в грудні 2010-го Олексій на свої численні заяви, у тому числі до народного депутата Сергія Ківалова, отримав відповідь від Вадима Колесниченка, нинішнього голови ВРЮ.

Він повідомив, що Вищою радою юстиції внесено подання до парламенту про звільнення Кормушина з посади судді за порушення присяги. А через тиждень депутати те подання задовольнили. Екс-слуга Феміди апелював до Вищого адміністративного суду, який відмовив йому у задоволенні позовних вимог.

Суддя прагнув вивищитися, бути хитрішим за приниженних ним, нахабно і цинічно використовуючи статус недоторканного. Та, піднявшись навшпиньки, не можна довго стояти...

...Недавно Олексій Ясинський отримав ухвалу Вищого спеціалізованого суду, який розглянув касаційну скаргу Світлани Хіщук і залишив без змін рішення Святошинського районного та ухвалу Апеляційного судів.

Отже, заповіт, складений від імені Георгія Ясинського і підписаний за нього суддею Кормушиним, визнано недійсним. Тепер слово за правоохоронцями, яким уже відомі не лише факт шахрайства, а й славні імена підписантів і фальсифікаторів.

Іван ІЛЛЯШ.

Київ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Бог відпочив, коли роздавав красу і моральні якості

Дві колекторські компанії «вибивають» з чоловіка кредит, якого він... не брав

РЕАЛІЇ: ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

— Майже два роки мені телефонують і пишуть листи з колекторської компанії ТОВ «Укрфінанси», а нещодавно до них приєднався ще одна компанія, яка називає себе «Вердикт», — каже інженер з райцентру Чечельник на Вінниччині Олег Чорний. — І все це, щоб стягнути аж 36 гривень, яких я ніколи не позичав у банку.

«Хоч бери та в космос тікай від їхніх дзвінків»

«Голос України» вже розповідав про те, як інженер з Вінниччини Олег Чорний відсудив 50 тисяч гривень у колекторської компанії ТОВ «Укрфінанси». Колектори вимагали повернути ВТБ-банку... 36 гривень кредиту. Чоловік переконує, що в жодному банку ніколи не позичав грошей, і довів це в суді.

— Тільки під час судового засідання я зрозумів, що насправді йдеться про картку на отримання зарплати, — продовжує пан Олег.

У 2008 році він їздив у Київ на заробітки. Коли влаштовувався в одну з організацій, його попередили, що зарплату в них видають через ВТБ-банк. «Мені сказали, якщо не маю зарплатної картки цієї установи, то треба оформити документи на її отримання, — пояснює співрозмовник. — Дали бланк, я його заповнив і залишив у бухгалтерії на фірмі. На цьому мої стосунки з банком закінчилися. Бо на роботу я так і не влаштувався, вже наступного дня повернувся додому, тому ніякої картки не отримував».

У себе в райцентрі чоловік влаштувався на роботу інженером у районне підприємство «Агромаш», тому швидко забув про київські поневіряння. Але нагадали йому про це телефонні дзвінки.

— Вас турбує колекторська компанія «Укрфінанси», — Олег дотепер пам'ятає той перший дзвінок. Жіночий голос надовго позбавив його спокою. Не тому, що був чарівний. Йому сказали, що має повернути банку кредит у сумі 36 гривень. Було це на початку 2010 року. Відтоді й досі Олег Чорний, як він каже, ніде не може сховатися від телефонних дзвінків колекторів. Вони не припиняються навіть після рішення суду.

Нещодавно до цієї справи долучилася ще одна колекторська компанія. «Вона називає себе «Вердикт», — каже пан Олег. — Так взялися за мене, що не передати. Кажуть, приїдемо до вас на роботу, знають, де і ким працюю, мають робочий і домашній номери телефонів. Не дають спокою, як то кажуть, ні в будень, ні в свято. То одні телефонують, то інші. То по черзі. А то один за одним. Тиснуть на психіку так, що я вже два рази опинявся в лікарні, серце починає барахлити».

До суду звернулися, а на засідання не з'являються

— Але ж суд підтвердив вашу правоту, — нагадую співрозмовнику. — Ще в березні Чечельницький районний суд задовольнив позовну заяву Олега Чорного і постановив сплатити ТОВ «Укрфінанси» п'ятдесят тисяч гривень на його користь за завдану моральну шкоду. Це другий пункт рішення. У першому зобов'язано керівника ТОВ «Укрфінанси» вибачитися перед чоловіком. У рішенні суду зазначено, що колекторська компанія має ще сплатити 2,5 тисячі гривень судового збору та 120 гривень за забезпечення судового процесу.

— Ніхто мені нічого не сплатив, — пояснює пан Олег. — Спочатку колекторська компанія звернулася із заявою про перегляд рішення. Цю позовну заяву суд розглядав 28 липня нинішнього року. Виникла потреба в додаткових документах. Тому засідання перенесли на інший час. Але представники компанії більше не з'являлися на засідання. Хоча його призначали вже двічі. Згодом надіслали листа з проханням передати матеріали в один із судів Києва, бо, мовляв, їм накладно добиратися на засідання в Чечельник.

— Виходить, їм дорого їздити на засідання в Чечельник, а мені в Київ буде дешевше, — не приховує здивування пан Олег.

На суді 28 липня був присутній юрист компанії «Укрфінанси» на прізвище Беспалов. Олег Чорний каже, що юрист постійно повторював одне: що клієнт повинен повернути банку гроші. Тобто він абсолютно не визнає вини банку в таких діях. «Я сказав, що зроблю це тоді, коли компанія виконає рішення суду і сплатить мені встановлену судом суму коштів за компенсацію моральної шкоди».

За словами Олега Чорного, поки що документи перебувають у Чечельнику. Районний суд ще не вирішив, чи передавати їх на розгляд у Київ. Без вини винуватий клієнт, як він каже, намагається тримати себе в руках. Але щоразу робити це стає дедалі складніше. «Мобільний телефон я час від часу відключаю, — каже Олег. — Але ж тоді вони телефонують на робочий, домашній телефони. Підставляю під удар сім'ю, колег. Ви не уявляєте, яка дурна ситуація?! Гроші невеликі. Але, скажіть, чому я маю поступатися перед багатою фінансовою установою? От вам і правова держава. Хто може мене захистити? Суд? Прокурор? Міліція? Влада? НІХТО! Я сам на сам із банком, в якого не брав жодної копійки...»

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Рішення судів щодо виплати зарплатних боргів систематично не виконуються

На Донеччині зростають борги із зарплат та виробничий травматизм. Про це заявив журналістам голова обласної ради профспілок Володимир Пастушенко. За його словами, протягом року профспілкові активісти разом з інспекцією праці виявили порушення прав 13 тисяч робітників, головним чином в оплаті праці. «Таке ганебне явище, як заборгованість із зарплати, повинно бути викоренено, але… Держава вживає якихось заходів, призначає терміни ліквідації. Проте заборгованість в області залишається. Більше того, з'являється на економічно активних підприємствах. На Донецьку область припадає 20 відсотків загальноукраїнських боргів із зарплати», — зазначив профспілковий лідер.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Рекордсменів із тривалої невиплати грошей в області декілька. Наприклад, у державному підприємстві «УкрНДІпластмас» за два роки змінили трьох керівників, у тому числі з ініціативи профспілок. Складалися нові й нові графіки погашення боргів, але заборгованість у два мільйони гривень залишається. На підприємстві «Донецькклада» торік зняли керівника, але й за нового директора зарплата не виплачується вчасно, кажуть представники ради профспілок. Резонансним стали протести працівників двох донецьких машинобудівних підприємств: «Точмаш» та «Топаз». На першому заводі 14 тисяч робітників не отримали 14 мільйонів гривень зарплати. «Відбулися суд, трудовий арбітраж, винесено рішення на користь людей, а виконання немає», — розповів В. Пастушенко.

А днями із тривожним зверненням виступили шахтобудівники. «Сьогодні ми знову зіштовхнулися із ганебним явищем — зростанням заборгованості із заробітної плати. У підприємств немає можливості в повному обсязі виконувати соціальні гарантії та зобов'язання перед трудовими колективами», — підкреслив голова Донецької шахтобудівної територіальної організації профспілки працівників вугільної промисловості Володимир Лащенко. Через брак фінансування фахівців переводять на неповний робочий тиждень та відправляють у безоплатні відпустки. Навіть за вже виконані роботи — наприклад, із відновлення капітальних споруд на шахтах «Межирічанська» («Львіввугілля») та імені Бажанова («Макіїввугілля») — із шахтобудівниками не розрахувалися. Така ситуація може поставити цілу галузь на межу ліквідації, йдеться у зверненні.

А от у прокуратурі Донецької області вважають, що профспілки не виконують своєї прямої функції із захисту прав трудящих. Прокурор області Володимир Вишинський розповів журналістам, що профспілки не звертаються до суду у випадках невиплати зарплати працівникам. Тоді як органи прокуратури цього року подали 1700 позовів щодо виплати заборгованості із зарплати на загальну суму 8,5 мільйона гривень. До дисциплінарної відповідальності притягнено 244 особи, порушено 145 кримінальних справ, із них 125 передано до суду. Після втручання прокуратури з початку року виплачено заборгованості із зарплати на 123 мільйони гривень.

«Законодавство таке, що в інтересах людини профспілка не може подати позов до суду, — відреагував на закид Володимир Пастушенко. — Тобто людина сьогодні сама повинна подавати позов і дати доручення нашому фахівцю. Якщо на заводі 12 тисяч працівників — повинно бути 12 тисяч позовів. А ось прокуратура має право подавати такі позови в інтересах працівника. Нас цього права позбавили». Голова обласної ради профспілок зазначив, що правових інспекторів у раді — близько десяти. Цієї кількості не вистачає, щоб представляти інтереси всіх членів профспілок у судах. Проблемою є виконання судових рішень: власники підприємств під різними приводами не поспішають повертати гроші.

Ліна КУЦ.
Донецька область.

ДОВІДКА

За даними обласного управління статистики, заборгованість із виплати заробітної плати (включаючи підприємства-банкрути та підприємства, які зупинили діяльність) на 1 серпня 2011 року становила 230,1 млн. гривень. Невиплачена зарплата еквівалентна 6,2 відсотка фонду оплати праці, нарахованого за липень. Борги із зарплати на економічно активних підприємствах області протягом липня зросли на 3,4 відсотка, порівняно з початком року — на 18,6 відсотка і на 1 серпня 2011 року становили 108 млн. гривень, або 46,9 відсотка всієї заборгованості. Заборгованість підприємств-банкрутів становила 106,5 млн. гривень, економічно неактивних підприємств — 15,6 млн. гривень.

КРИМІНАЛ

Шахраями керують навіть із в'язниці

Літню рівнянку на 10 тисяч гривень ошукав, як з'ясували згодом правоохоронці, в'язень Володимир, який відбуває покарання в Ізяславі Хмельницької області.

До жінки на домашній телефон подзвонив незнайомець і повідомив, що її син перебуває в міліції. Він так вів розмову, щоб жінка не мала змоги взяти мобільний і з'ясувати, де ж насправді її син у цей момент. Тим часом незнайомець дав «інструкцію» — передати гроші людині, яка під'їде до її помешкання за деякий час. Довірлива жінка винесла гроші таксисту, а той повіз їх аж у Нетішин Хмельницької області та вручив 21-річній Ользі, яка дала такі пояснення міліціонерам.

— Мені на мобільний о четвертій ранку зателефонував мій брат Володимир, який нині сидить у в'язниці в Ізяславі. Наказав вийти на зупинку і взяти гроші в таксиста. Я так і зробила. Мені передали 10 тисяч гривень, загорнуті в папір. А того ж дня, після обіду, знову зателефонував брат і наказав на тій самій зупинці передати гроші молодому чоловіку, прикмети якого описав.

— Наразі встановлено, що такі випадки непоодинокі в Україні, — каже перший заступник начальника Рівненського міськвідділу міліції Віталій Мархальчук. — Таким видом шахрайства займаються особи, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі. Вираховуючи та потрапляючи на одного, скажімо, з десятка-двох жертв, шахраї повідомляють, що їхній син перебуває в міліції. І щоб його «визволити», необхідно певну суму або передати грошима, або перерахувати на той чи інший номер мобільного телефону, або ж переказати кошти на банківський рахунок. Тож раджу всім: щоб не стати жертвою шахрайства, зателефонуйте до міліції.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Транзитери нелегалів опинилися за гратами

Ужгородський міськрайонний суд завершив розгляд кримінальної справи з обвинувачення членів злочинної організації, які протягом березня—липня 2007 року незаконно переправили через державний кордон України до країн Євросоюзу майже 200 вихідців із Південно-Східної Азії.

Історія розпочалася 6 липня 2007 року в селі Майдан Міжгірського району, коли співробітники СБУ спільно з міліцейським УБОЗ затримали вантажівку, де переховувалися 43 особи — індійці, пакистанці та в'єтнамці. Нелегалів супроводжували троє громадян України, які намагалися переправити азіатів через українсько-словацький кордон. Наступного дня стосовно цих осіб порушили кримінальну справу. Як згодом з'ясувалося, діями затриманих керував закарпатець. На початку 2007 року він спільно із жителькою Києва — громадянкою В'єтнаму — налагодив міжнародний канал незаконного переправлення вихідців із Південно-Східної Азії.

Ужгородський міськрайонний суд визнав винними та засудив керівників злочинної організації до п'яти років позбавлення волі, а осіб, які сприяли їм у вчиненні злочинів, — до чотирьох років ув'язнення. Про це кореспондентові «Голосу України» повідомили в прес-центрі СБУ.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 210 (5210)
СЕРЕДА, 9 ЛИСТОПАДА 2011

Письменник Юрій Андрухович презентує 11 листопада свою нову книгу «Лексикон інтимних міст» *(«Подробиці»)*

Лондонську виставку дев'яти картин Леонардо да ВІНЧІ застрахували на 2,4 мільярда доларів *(Укрінформ)*

Як пес Барбос світ ощасливив

50 років тому на екрані з'явилася знаменита трійця — Трус, Балбес і Бувалий

Восени 1961 року на екрани вийшла короткометражка «Пес Барбос і незвичайний крос», де дебютували герої Юрія Нікуліна, Георгія Віцина та Євгена Моргунова. Найвідоміша трійця радянського кіно «перекочує» затим і в інші популярні кінокомедії Леоніда Гайдая — «Самогонники», «Операція «И»...», «Кавказька полонянка». А вперше Бувалого і його команду об'єднав Барбос. Звідки ж узявся цей собацюра?

«Це ж чудовий сценарій...»

У титрах стрічки читаємо: «За фейлетоном Степана Олійника». Це дивно, адже фільм «німий», там лише красномовні звуки та чудова музика Микити Богословського. До чого ж тоді фейлетон? Це ще одна цікава історія.

Друзі Гайдая переповідали її по-різному, але, думається, можна повірити його дружині Ніні Гребешковій (глядачам вона запам'яталася у ролі дружини Семена Семеновича з гайдаєвої «Діамантової руки»). Ніна Сергіївна згадувала:

— Після негараздів з фільмом «Тричі воскреслий» Льоню охопила депресія. Ми вирішили розвіятися і підлікуватися в Глазково під Іркутськом, де жили його батьки. Їхали поїздом, і от на одній невеличкій станції Льоня купив газету «Правда», почав її перегортати і раптом аж підскочив: «О, дивись, це ж чудовий сценарій для короткометражки!..» Виявляється, на очі йому потрапив фейлетон українського гумориста Степана Олійника про пса Барбоса і трійцю браконьєрів...

Ось цей фейлетон (у «Правде» він друкувався у перекладі російською Валентина Корчагіна):

До озер, через луги,
Там, де верб зелені шати,
Йшли природи вороги —
Браконьєри-торбохвати.
Поспішали мимо плес
За Гаврилом-здоровилом.
Збоку біг цибатий пес,
Дресирований Гаврилом...
Що не крок — тріщить лоза.
Йдуть, нема на них холери!
Ось і озеро-краса.
І спинились браконьєри.
Підізвавши двох Микол,
Одігнавши пса рудого,
Дістає Гаврило тол
І дружкам говорить строго:
— Киньте к бісу цигарки
І замріть у цій хвилині,
Бо як бахне — на шматки
Рознесе вас по долині.
Прикріпив Гаврило Щур
Тол на палку-закидалку,
Підпалив бікфордів шнур
І жбурнув на воду палку.
Ліг на землю на живіт
І простяг тремтячі руки.
П'ять хвилин — і гримне світ!
І спливуть соми і щуки!
Марафонську боротьбу
Тим скінчили браконьєри,
Що залізли на вербу
І притихли, мов тетері.
Під вербою став і пес.
Кинув тол й махнув ганяти...
Мить... і дим аж до небес!
Бахнув тол гучніш гармати!
Бахнув так, що їх труси
Над вербою закружляли,
Що суконні картузи
З неба й досі ще не впали.
Бахнув так у всі боки,
Що тікали з лугу коні,
Що здригнулися шибки
У міліції в районі,
Що хрестились на траві
Два Миколи і Гаврило.
Хтось питав їх:
— Ви живі? —
Ті не чули. Поглушило!
Сполошилося село,
Збіглись діти до левади,
Лиш нікого не було
Ні з району, ні з сільради.

Кадр з фільму «Пес Барбос...»

Але світ не без чудес
(Не забуть їм ту рибалку!):
Як уздрів служака-пес,
Що хазяїн кинув палку, —
Гавкнув хрипло — і туди:
Діставати, як привчили!
Палку — в зуби... і з води
Пре до берега щосили!
Пре на них... А шнур горить!
Торбохватам не до рибки:
Щур «Ой, Боже!» верещить,
В двох Микол волосся дибки!
Двоє в майках і трусах,
Щур Гаврило в тілогрійці —
Чешуть так, що глянуть страх!
Хоч записуй в олімпійці!
Шнур згоря! Сильніше «крос»!
Озирнуться торбохвати —
З вибухівкою Барбос
Наступа уже на п'яти!
Там воюють на словах,
Шлють з міліції папери...
А в озерах і річках
Нищать рибу браконьєри!

До речі, написаний фейлетон за реальними фактами, які повідав Олійнику у листі один із земляків. Щоправда, у автора він називався «Пес Барбос і повчальний крос». Олійникових браконьєрів — двох Микол і Гаврила — Гайдай теж змінив на відповідних типажів, придумав їм прізвиська — Трус, Балбес, Бувалий.

«А Козловський з'їхав з глузду...»

Тоді ж Гайдай написав режисерський сценарій. А повернувшись до Москви, пішов до директора «Мосфільму», знаменитого режисера Івана Пир'єва: «Здається, можна зробити смішний фільм». «Та що ж тут смішного — біжить один, біжить другий, біжить собака... — каже Пир'єв. — Гаразд, на тобі 30 тисяч з кошторису іншого фільму...»

Бувалим сам Гайдай бачив Михайла Жарова, але Пир'єв порадив йому Моргунова, що так запам'ятався у ролі зрадника Стаховича у «Молодій гвардії». Трусом Гайдай запропонував стати Георгію Віцину, якого знімав у фільмі «Жених з того світу». А Балбеса мав грати Сергій Філіппов. Однак той був на гастролях, і Віцин порекомендував «чудового клоуна з цирку на Цвітному бульварі». Це був Юрій Нікулін, побачивши якого, Гайдай вигукнув: «Так це ж і є Балбес! Треба тільки вії довші приклеїти, а ви кліпайте очима... Пика буде ще дурнішою».

Зняли картину дуже швидко. Все йшло «з коліс». Зйомки проходили у підмосковних Снігирях, поблизу дачі нашого земляка — знаменитого співака Івана Козловського. Якось уже загримований для чергової сцени — з вимазаним сажею обличчям і в обгорілому одязі — Віцин, який любив наспівувати щось класичне, стояв під берізкою і мугикав арію Ленського: «Куда, куда вы удалились...» Місцеві селяни звернули увагу на дивного чоловіка: «А це хто?»

— Це Іван Семенович Козловський! — заявив Моргунов. — У нього сьогодні дача згоріла, от він того...

І покрутивши пальцем біля скроні, додав: «Зараз машина з Москви приїде, заберуть...» Переляканих селян тільки й бачили!

Брех і Брейтшер

Як у фільмі героям, так і самій знімальній групі найбільше дошкуляв пес. Звали його Брех, а господарем був дресирувальник Ігор Брейтшер. Він дуже любив свого «двіртер'єра», страшенно за нього переживав. Сам собака був напрочуд розумним, однак собі на умі: то з кадру вибіжить, то за котом поженеться...

Найбільше мороки, згадував Моргунов, було під час зйомок сцени погоні. Через «заморочки» Барбоса-Бреха її кілька разів доводилося повторювати, а біг був для Моргунова не найбільшою втіхою. Якось актор так розлютився, що пообіцяв «придушити псюру». Брех у боргу не залишився і цапнув актора за ногу.

Хай там як, але Брех був улюбленцем знімальної групи, а після виходу фільму на екрани став і найзнаменитішим собакою Радянського Союзу.

Що лишилося за кадром

Під час зйомок у Гайдая народжувалися все нові й нові трюки. 10-хвилинний формат стрічки був для них замалим. Деякі епізоди Гайдаєві довелося «різати» вже під час монтажу. Так, з остаточного варіанту випала сцена, де трійця пробігає через курінь, з якого Боягуз вискакує вже в одних трусах, а за ним — ведмідь... Проти цього виступив інженер з техніки безпеки. Тоді справжнього ведмедя замінили опудалом, в яке вліз сам Гайдай, та коли переглядали матеріал, стало зрозуміло: не те...

Був ще епізод із чередою, де Балбес падав на корову, Трус — на козу, а Бувалому привидівся бик, який біжить за ним з динамітом... Не потрапила до стрічки і сцена, де трійця стрибає з гірки, під якою сидить бабця з корзиною яєць...

А найбільше Гайдай жалкував за фіналом. Була пізня осінь, і в останній день довго довелося чекати сонця, щоб зняти останній план. І тут небо потемніло і повалив лапатий сніг. Усі зачаровано милувалися, а режисер у розпачі схопився за голову: «Боже мій! Придумав чудовий фінал! Уявляєте, Балбес сидить у тачці і у зубах у нього палиця, як у собаки...» Але зняти цього вже не змогли... Втім, деякі епізоди (в тому числі й з ведмедем) Гайдай використав у «Самогонниках».

Навіть японці сміялися!

«Пес Барбос...» отримав чимало нагород на міжнародних фестивалях, його закупили 120(!) країн світу. Адже комедія не потребувала перекладу! А під час святкування 50-річчя Гайдая директор «Мосфільму» зачитав телеграму Міністерства закордонних справ СРСР з подякою «за сприяння в укладенні важливої угоди з Японією». З'ясувалося, що якось до Москви прибула японська делегація, однак переговори йшли туго. Дипломати не могли «розтормошити» впертих японців. «Ну, хоч «Пса Барбоса...» їм показуй!» — вдарив об поли руками відповідальний товариш. «А ти покажи!» — підхопив «ще відповідальніший». Японці так реготали, що потім усі папери попідписували!

Степан Олійник.

«Не було б Олійника — не було б і нашої трійці!»

...Кажуть, усе в житті не випадкове. Певне, був знак долі в тому, що у скрутний для себе час Гайдай побачив фейлетон саме українця Степана Олійника. Хто ж іще міг так зрозуміти його гумор, як не Гайдай, що й сам мав українську душу! Більше того — полтавське коріння. Адже батько режисера родом з Оріхівки на Лубенщині. Через бунтарський характер Гайдай-старший і опинився далеко від рідної України. Але козацький дух і гумор передалися й Гайдаєві-молодшому.

Що ж до «святої трійці», то у Полтаві, здається, не бував лише Нікулін. А от Віцин і Моргунов навіть знімалися тут 1993 року у кінокомедії «Браві хлопці» — про льотчиків-ветеранів, які мусять виконати спецзавдання. А ще раніше Моргунов виступав з концертом навіть у Нових Санжарах, де ми й познайомилися. Він казав: «Не було б Степана Олійника — не було б і нашої трійці! Як не було б і «Самогонників», «Кавказької полонянки», «Операції «И»...». Початок усьому — Степан Олійник!» Так вважав і сам Гайдай, який потоваришував з Олійником і любив читати його твори в оригіналі — колоритною українською мовою.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Леонід Гайдай.

А ви кліпайте очима... Пика буде ще дурнішою

ОГОЛОШЕННЯ

Універсальна товарна біржа "Україна-Захід"

(Організатор торгів) оголошує прилюдні торги з продажу майна підприємства-банкрута ТОВ "Агроклондайк" (код ЄДРПОУ 33615879), яке знаходиться за адресою: с. Джулинка Бершадського району Вінницької області, вул. Промислова (60-річчя Жовтня) 9, 9а та складається з лоту №1: Об'єкти нерухомості (комплекс, комплекс), за початковою вартістю - 7 213 423 грн; земельна ділянка площею 2,0720 га, кад. №0520481600:01:002:0278., за початковою вартістю - 490 288 грн, без ПДВ; Виробниче обладнання та машини, за початковою вартістю - 800 059 грн., без ПДВ. Розгорнутий перелік майна на сайті Організатора торів: **www.uzahid.com.ua**

Разом початкова ціна лоту №1 - 8 503 770 грн., без ПДВ.

Прилюдні торги відбудуться 7.12.2011 року о 13 год. за адресою: м. Рівне, вул. Гетьмана Мазепи, 4а/6а, офіс 202.

Особи, які бажають взяти участь в прилюдних торгах, подають заявки Організатору торгів на участь у них не пізніше 18 години 06.12.2011 року, та підлягають реєстрації як учасники торгів за умови сплати в день подання заяви організатору торгів гарантійного внеску в розмірі 10% від початкової ціни лоту №1, та реєстраційного внеску в сумі 1000 грн., без ПДВ, на рахунок УТБ "Україна-Захід" р/р 26006150297 в АТ РБ Аваль м. Київ, МФО 380805, ЄДРПОУ - 32922461.

Контактна інформація про Організатора торгів: УТБ "Україна-Захід", м. Рівне, вул. Гетьмана Мазепи, 4а/6а, офіс 202, тел./факс: +38 (0362) 46-02-10.

Ліквідатор ТОВ "Агроклондайк" Прокопчук Олег Михайлович, т. (03636) 3-22-20.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр.Волі, 54а) постановою від 02.11.2011 року по справі №5004/2128/11 визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "Фагот", 43024, Волинська область, м.Луцьк, пр. Молоді, 14 (р/р 26003055475090 в ВГРУ "Приватбанк", МФО 303440, код ЄДРПОУ 20137830) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором товариства з обмеженою відповідальністю "Фагот" призначено Овдіюка Дмитра Васильовича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ №547674 від 16.07.2010р., 34500, Рівненська область, м. Сарни, вул. 17 Вересня, 40/9).

Письмові заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду міста Києва (01030, м.Київ, вул.Богдана Хмельницького, 44-Б) від 14.10.2011 р. порушено справу №50/265-Б про банкрутство Приватного підприємства "Автопалац-Лада", (ідентифікаційний код 34183364; місце знаходження: 03124, м. Київ, вул. Миколи Василенка, буд.7, код ЄДРПОУ 34183364, р/р26007049167801, МФО 300937, Філія "Центральне РУ" ВАТ "Банк "Фінанси та Кредит").

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Грицай Світлану Олександрівну (ліцензія серії АВ №397371 від 17.12.2008 року) адреса: 01030, м.Київ, а/с 38, тел. (050)-385-25-07.

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Господарський суд Київської області (01032, м. Київ, вул. С. Петлюри, 16) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно Товариства з обмеженою відповідальністю "Біла-Авто" (09100, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Леваневського, 87-А; ідентифікаційний код 34547758) постанова № Б24/097-11 від 21.10.2011 р. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вершиніна Андрія Олександровича (поштова адреса: 02093, м. Київ-93, а/с 58; ліцензія серії АВ № 456329 від 27.01.2009 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та Господарського суду Київської області.

Постановою Господарського суду Львівської області 79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 20.10.11 по справі № 5015/5919/11 визнано банкрутом ТзОВ "Західрембудсервіс" (Львівська обл. м.Сокаль, вул. Л.Українки, 22, код 31898632) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Генташ Оксану Анатоліївну (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серії АВ №547939 від 23.12.10, адреса: м. Сокаль, вул. Шептицького, 39, кв.1). Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Ухвалою Господарського суду Закарпатської області (88000, Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2-а) по справі № 5008/1483/2011 від 26.10.2011 року порушено провадження у справі про банкрутство щодо наступного підприємства:

Публічного акціонерного товариство "Готельно-туристичний комплекс "Інтурист-Закарпаття" (88000, Закарпатська область, м. Ужгород, пл. Кирила і Мефодія, буд. 5, код ЄДРПОУ 02574001, п/р 26000122406001 в Закарпатській філії АТ "БРОКБІЗНЕСБАНК", м. Ужгород, МФО 312668).

Розпорядник майна: арбітражний керуючий Ракущинець Андрій Андрашович (88009, Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Богомольця, 12, кв. 59; поштова адреса: 88000, Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Підградська, 59, к. 7, ліцензія АВ № 566939 від 19.09.2011 року).

Заяви кредиторів та заяви осіб, які бажають взяти участь у санації боржника приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування даного оголошення.

Засновником Товариства з обмеженою відповідальністю "Сід-Юг" (код 37564561, Миколаївська область, Арбузинський район, с. Кавуни, вул. Привокзальна, 53) 10 жовтня 2011 року прийнято рішення про ліквідацію та призначено ліквідаційну комісію на чолі з Безабчук Аллою Володимирівною. Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: 54056, м. Миколаїв, а/с 14.

Інформація про повторний продаж на аукціоні майна ТОВ "Інноваційні технології 2005", код ЄДРПОУ 33398297 (реалізація у рамках ліквідаційної процедури підприємства)

Лот 1. Нерухоме майно - земельна ділянка площею 5,6986 га (кадастровий № 3220280400:02:025:0014).

Початкова ціна продажу: 3 380 651,00 (три мільйони триста вісімдесят тисяч шістсот п'ятдесят одна) грн. 00 коп., без ПДВ.

Лот 2. Нерухоме майно - земельна ділянка площею 6,3815 га (кадастровий № 3220280400:02:025:0244).

Початкова ціна продажу: 3 785 777,00 (три мільйони сімсот вісімдесят п'ять тисяч сімсот сімдесят сім) грн. 00 коп., без ПДВ.

Місцезнаходження майна - Київська обл., Баришівський р-н, територія Бзівської сільської ради.

Цільове призначення ділянок - для ведення підсобного сільського господарства.

Майно перебуває у заставі ПАТ "Державний експортно-імпортний банк України".

Ознайомлення з майном в робочі дні. Додаткова інформація щодо майна та його огляду за тел. 050-331-56-82.

Фізична чи юридична особа, що виявила бажання зареєструватись як учасник аукціону повинна сплатити реєстраційний внесок у сумі 17,00 (сімнадцять гривень 00 коп.) та гарантійний внесок (10 % від початкової ціни продажу майна) на р/р № 26000000150506 у ВАТ "СЕБ Банк", МФО 300175, ЄДРПОУ 02030198, одержувач: ТБ "Київська універсальна біржа".

Кінцевий термін прийняття заяв - 05 грудня 2011 р.

Час та місце проведення аукціону: 11-00, 09 грудня 2011 р. за адресою: м. Київ, Залізничне шосе, 57, 5 поверх, Київська універсальна біржа.

Місцезнаходження та контактний телефон аукціонного комітету: м. Київ, Залізничне шосе, 57, тел. 285-33-38.

Господарський суд Одеської області (65032, м. Одеса, пр. Шевченка,29) постановою від 22 червня 2011 р. по справі №31-32/51-10-1635 визнав банкрутом ВАТ "Будівельно-монтажне управління №18", в зв"язку з чим відкрито ліквідаційну процедуру.

Реквізити підприємства: код ЄДРПОУ 01272048, юридична адреса: 65029, м. Одеса, вул. Мечнікова, 7, рахунок №26000312002 в АБ "Південний", МФО 328209.

Ліквідатором банкрута призначено Новікова Юрія Петровича, ліцензія АВ №347264 від 24 жовтня 2007 р.

Адреса: 65026, м. Одеса, пров. Чайковського, 18, кв. 5.

Тел. 048-7439924.

Ліквідатор ТОВ "Розівський молокозавод"

оголошує про продаж майна банкрута на аукціоні, яке є предметом застави в банку АТ "Банк "Фінанси і кредит" та знаходиться за адресою: 70300, Запорізька область, Розівський район, смт. Розівка, вул. Олега Кошового, буд. 6, код - 31694867. Ціна об"єкту продажу - 914000,00 грн. ,без ПДВ.

Заявки покупців прошу направляти до 20 листопада 2011р. на адресу - 72309, Запорізька область, м. Мелітополь, а/с -1; **1dima1970@mail.ru**

Контакти по телефону - 0619436375; 0671128191.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 27.10.2011 року у справі № 24/5005/11893/2011 визнано банкрутом фізичну особу - підприємця Зайцева Олексія Сергійовича (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Бергіна, 31 А/7, ідентифікаційний код 3045421612), відкрита ліквідаційна процедура і ліквідатором призначено Чабана Ярослава Ігоровича, (49006, м. Дніпропетровськ, вул. Свердлова, 68/21, тел. факс : (056) 7946245). Строк прийняття претензій 1 місяць.

Товариство з обмеженою відповідальністю "Дельта фуд" (14010, м.Чернігів, вул. Дніпровська, 34, код ЄДРПОУ 32194945). Постановою Господарського суду Чернігівської обл.(14000, м.Чернігів, проспект Миру, 20) від 27.10.2011р. у справі № 5028/9/183б/2011 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатор Кравчук Наталія Євгеніївна (14000, м.Чернігів, просп. Перемоги, 96, кв.50, тел. 050-312-04-64. Ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серія АВ № 547974 від 27.12.2010 р.).

Згідно Постанови Господарського суду Луганської області від 10.10.2011р. по справі № 13/59б/2011, ПП "Рігоріо-Тейл" м. Луганськ, вул. Братів Махових, буд. 4Г, код № 33571423 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Остапенка Р.В. (ліцензія АВ № 547748 від 08.09.2010р.), який мешкає: м. Лутугине, Луганської області, вул. Ліхачова, 6, код 2805809832.

Постановою господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, пр-кт. Шевченка, 29) від 03.11.2011 р. по справі № 7/17-4100-2011 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "ЛІЗИНГОВА КОМПАНІЯ-ГАРАНТ" (код ЄДРПОУ 31976914; 65012, м. Одеса, вул. Пантелеймонівська, буд. 8, кв. 4; р/р 26503229691 в ПАТ "МАРФІН БАНК", МФО 328168) і розпочато його ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначений Дворніченко О.О. Заяви кредиторів банкрута приймаються господарським судом Одеської області протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ "Шахтарське виробничо-торгівельне об'єднання "ШАТР"

повідомляють про проведення аукціону з продажу активів ВАТ "Шахтарське виробничо-торгівельне об'єднання "ШАТР". На аукціон для продажу виставляються активи ВАТ "Шахтарське виробничо-торгівельне об'єднання "ШАТР", які не використовуються у виробничої діяльності підприємства, а саме - Сукупність будівель та споруд, обладнання та МШП (будівля головного виробничого корпусу, будівля фінського складу, будівлі КПП - 4 один., склад допоміжних матеріалів, замощення, огородження тощо), яка розташована за адресою: Донецька область, м. Шахтарськ, вул. Леніна, 2, початкова ціна продажу - 679 872,39грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 67987,24грн. З додатковою інформацією для покупців, складом та технічними характеристиками активів, що виставляються на аукціон, можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00грн. перераховуються на р/р 26005709162704 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Києва, МФО 380805, ОКПО 26252727, Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору аукціону - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: 83001, м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів з дати публікації в газеті до 13-00 06 грудня 2011р. Аукціон відбудеться 12 грудня 2011р. об 11-00год. на Донецької філії товарної біржі "ИННЭКС" за адресою: м. Донецьк, вул. Ходаковського, 5, тобто після 30 календарних днів з дати публікації інформації у газеті "Голос України". Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ВАТ "Шахтарське виробничо-торгівельне об'єднання "ШАТР". Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Ухвалою Господарського суду Донецької області (адреса: 83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 01.02.2010 року порушена справа про банкрутство відсутнього боржника Товариства з обмеженою відповідальністю "Вектор-пром" (ЄДРПОУ 21955766, адреса: 83054, м. Донецьк, вул. Економічна, 34, р\р 26006001041211 0 в ЗАТ "Агробанк" м. Донецьк, МФО 330712). Ухвалою Господарського суду Донецької області від 28.09.2011 року введено процедуру розпорядження майном боржника. Розпорядником майна призначено Філіпенко Сергія Олександровича, (ліц. Серія АВ № 482021 видана 16.07.2009 року, адреса: Донецька область, м. Макіївка, вул. Советська, 197, кв.6).

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 24.10.2011р. по справі №19/5009/3266/11 Комунальне підприємство "Теплові мережі Орджонікідзевського району" (69057, м. Запоріжжя, вул. Адмірала Нахімова, 4, ЄДРПОУ 32096364, р/р 26007045480001 в АКБ "Індустріалбанк" м. Запоріжжя, МФО 313849) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатор арбітражний керуючий Житник Володимир Петрович (ліцензія №347125, м. Запоріжжя, бул. Гвардійський, 30/85).

Ухвалою Господарського суду АР Крим (95000, м. Сімферополь, вул. Р.Люксембург/Річна, 29/11) від 27.10.2011р. по справі № 2-17/1060-2007 у відношенні Підприємства ТОВ "ПМК-37" (ЄДРПОУ 03584846) процедура банкрутства переведена на загальну процедуру у стадію розпорядження майном строком на шість місяців.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Петрова Миколу Львовича (ліцензія серії АВ № 397152, який мешкає за адресою: 98542, АР Крим, м. Алушта, смт. Партеніт, Фрунзенське шосе буд. 9, кв.34).

Загальними зборами учасників Товариства з обмеженою відповідальністю "Підприємство "Авторемонтник" (м. Київ, вулиця М. Раскової, буд.1, код ЄДРПОУ 30973430) прийнято рішення про припинення діяльності товариства шляхом його ліквідації.

Головою ліквідаційної комісії призначено Мірошник Ірину Миколаївну. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: м. Київ, вулиця М.Раскової, буд.1.

Згідно Постанови Господарського суду Луганської області від 25.10.2011р. по справі № 21/62б/2011, ТОВ "Регіон-76" м. Лутугине, Луганської обл., пров. Октябрьський , буд. 3, код № 33758364 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Згідно Постанови Господарського суду Луганської області від 18.10.2011р. по справі № 21/58б/2011, ТОВ "Альянс" м. Лутугине Луганської обл., вул. Дружби , буд. 20 А, код № 32013873 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрутів призначено арбітражного керуючого Остапенка Р.В. (ліцензія АВ № 547748 від 08.09.2010 р.), який мешкає: м. Лутугине, Луганської області, вул. Ліхачова, 6, код 2805809832.

Антрацитівський міськрайониий суд Луганської області викликає відповідача Олейника Віталія Васильовича в судове засідання для розгляду цивільної справи за позовом відкритого акціонерного товариства "Антрацитівське автотранспортне підприємство 10962" до Олейника Віталія Васильовича, третя особа Антрацитівська міська рада, Регіональне відділення Фонду державного майна України по Луганській області про змінення суттєвих умов договору та зобов'язання виконати певні дії.

Засідання відбудеться 17 листопада 2011 року о 14 годині 10 хвилин у приміщенні суду за адресою: м. Антрацит, вул. Менжинського, 8 у залі судових засідань № 203.

У разі неявки суд розглядатиме справу без участі відповідача на підставі ст.169 ЦПК України.

Суддя Антрацитівського міськрайонного суду Філіпенко Л.П.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

04 листопада 2011 року внесено зміни до Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду:

із Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду виключено: тимчасовий учасник Фонду Публічне акціонерне товариство "Комерційний банк "Володимирський" (довідка тимчасового учасника №055Т від 22.12.2010) та тимчасовий учасник Фонду ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК "СОЦКОМ БАНК" (довідка тимчасового учасника №054Т від 18.11.2010) у зв'язку з ліквідацією банків; учасник Фонду ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ДОНГОРБАНК" (свідоцтво учасника № 77 від 29.12.2009) у зв'язку з реорганізацією банку.

0-800 308108; www.fg.gov.ua

Філія державної госпрозрахункової установи "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області

організовує аукціон з продажу майна банкрута: **ТзОВ "Нива - Л".** Для продажу пропонується: Лот №1- Майстерня, літ.А, площею 1085,1 кв.м.; Їдальня, літ.Б, площею 126,7 кв.м.; Холодильна камера, літ.В, площею 37,8 кв.м.; Гараж, літ.Г, площею 352,1 кв.м; Навіс, літ.Д, площею 574,2 кв.м.; Навіс, літ.Е, площею 432,0 кв.м.; Гараж, літ.Є, площею 840,2 кв.м; Навіс, літ.Ж, площею 214,1 кв.м.; Навіс, літ.З, площею 217,0 кв.м.; Вбиральня, літ.И; Сторожка, літ.І, площею 5,4 кв.м.; Криниця, №1; Огорожа, №2-5, що знаходяться за юр. адресою:Чернівецька обл. Кельменецький р-н, с.Ленківці, вул.Головна буд.146. Ринкова вартість, початкова ціна лоту - 247 000,00 грн. без ПДВ. З технічною характеристикою майна банкрута та умовами участі у аукціоні попередньо можна ознайомитись у організатора аукціону за телефонами: (0372) 58-43-68, 0505228757. Заявки приймаються за адресою: м.Чернівці, вул.Головна, 246, офіс 507, ЧФ ДГУ "Агентство з питань банкрутства". Останній день подання заявок "06" грудня 2011р. Аукціон відбудеться "09" грудня 2011р. об 10 год. за адресою: Філія ДГУ "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області, вул. Головна, 246/507, м. Чернівці.

ПОСИДЕНЬКИ

№ 210 (5210) СЕРЕДА, 9 ЛИСТОПАДА 2011

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, на Лівобережжі сніг, дощ. Вітер південно–західний, північно–східний, 5—10 м/с. Температура вдень 1—8 градусів тепла, на півдні 3—9°, на Лівобережжі 7—13°. Уночі в західних областях 1—5 градусів тепла, на високогір'ї Карпат місцями до 2 морозу, на іншій території від 2 градусів морозу до 5 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 9 ЛИСТОПАДА

Сьогодні відзначають День української писемності і мови. **1114.** Помер Чернець Києво-Печерського монастиря — Нестор-літописець. **1872.** Народився Богдан Лепкий, український письменник. **1911.** У Парижі запатентована неонова реклама. **1932.** Наклала на себе руки дружина Йосипа Сталіна Надія Аллілуєва. **1938.** У Німеччині відбулися масові погроми євреїв — "кришталева ніч". **1961.** Місто Сталіне дістало назву Донецьк. **1965.** У результаті найбільшої у світі аварії в системі електропостачання сім штатів США і провінція Онтаріо в Канаді на ніч занурилися в пітьму, що через 9 місяців призвело до вибуху народжуваності в цих місцях. **1989.** Почався демонтаж Берлінської стіни.

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

...римляни боялися лимона

У Давньому Римі вважали, що лимон отруйний. Цей цілющий плід зарахували до списку смертоносних і використовували, як засіб проти молі.

...готові мережива з «кістяка»

«Постачальником мережив» у Мексиці й Каліфорнії є один з видів кактуса. Знявши з листка м'якоть, промивши й просушивши тонку ажурну сітку (по суті, кістяк кактуса), місцеві жителі використовують її як комірці, манжети, шарфи. Ці «мережива», зроблені самою природою, досить міцні, їх можна навіть прати.

...при світлі грибів читають газету

У лісах південно-східної Австралії зустрічаються оригінальні гриби, дивовижні тим, що в темряві вони випромінюють сильне світло, при якому спокійно можна читати газету.

...найзапашніша квітка — кактус

Але лише той, що росте в Америці. Запах його виразно відчувається на відстані понад кілометр.

Тоді як рослина піщаних пустель — саксаул — зовсім не переносить вологи. Тільки-но рослина потрапляє у воду — гине.

...«мильні» ягоди добре піняться

На півострові Флорида росте так зване мильне дерево. Ящко розтерти його стиглі плоди, вони утворять піну. Під час прання й усіляких мийок місцеві жителі жодним іншим мийним засобом не користуються.

...вінок з петрушки — на знак суму

Із чого почалася біографія петрушки? Виявляється, не з кухонного казана. Коли стародавнього грека спіткало горе, на знак суму він вдягав вінок з петрушки.

За матеріалами www.poznovatelno.ru.

УВАГА! ПІДСУМКИ КОНКУРСУ * УВАГА! ПІДСУМКИ КОНКУРСУ *** УВАГА! ПІДСУМКИ КОНКУРСУ**

У житті завжди є місце для неймовірної історії

На конкурс «Розповім історію», який стартував у березні 2010 року, відгукнулося чимало читачів. Побачило світ близько 40 неймовірних пригод і спостережень, які належать перу наших прихильників. Деякі автори увійшли у смак і надсилали по 3—4 історії — так захопила їх ця тематика.

Наприклад, Леся Пшенична пише: «Із захватом сприйняла появу нової рубрики про незвичайні історії і одразу самій закортіло поділитися своєю пригодою...» Читачі згадували про майже фантастичні пережиті ситуації: когось мучив сон, який отримав продовження у реальності, хтось розповідав про курйози під час риболовлі або приклади відданості братів наших менших, інший згадав фронтові пригоди. Мало того, читачі підняли окрему містичну тему — домовики, привиди, нічні жахи, досвід клінічної смерті! А закінчували свої оповіді запитанням: «поясніть, щоб це могло бути?» чи «допоможіть розібратися?». Такі історії ми давали з коментарями різних фахівців.

По осені курчат рахують, а ми грошові призи — для переможців конкурсу. Отже, на високу відзнаку заслуговують дві історії «Райська насолода» (28.04.2010) **Ірини Сошиної з Полтави** (про відчуття татусевої підтримки і присутності після його смерті) та «Цікава ця природа!» (21.04.2010) **Галини Шевченко з Олександрівки** Кіровоградської області (приклади того, як свійські тварини і навіть дерева в саду розуміють людську мову і відповідно реагують). Авторки отримають кожна по 500 гривень.

Дотепно, з несподіваним поворотом подій у своїх бувальщинах виступили **Іван Безручко з Кельменців** Чернівецької області — «Хто налякав бабу Параску» (7.04.2010) та **одесит Володимир Бойко** — «Живий мрець засмагає в Одесі» (14.07.2010). Запам'ятались курйозні пригоди на фронті «Дивний екіпаж» (12.05.2010) та у побуті «Нічого собі по картопельку сходив» (29.12.2010) відповідно **Олени Гущі з Миронівки** Сумської області та **Дмитра Стручкова з Чернігова**. Активну участь у конкурсі взяли **киянка Світлана Мілевська, Світлана Костенко з Кіровограда і Ольга Александрова зі Скадовська** Херсонської області. На кожного з них також чекає грошовий приз у 250 гривень.

Окремої подяки заслуговує **Галина Бондаренко** — старший науковий співробітник Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Рильського. Вона охоче відгукнулася на всі пропозиції прокоментувати ту чи іншу історію, незрозумілу ситуацію. Крім того, сама поділилася п'ятьма неймовірно красивими і повчальними історіями з власного життєвого досвіду, а також винесених зі своїх наукових експедицій. Серед яких — «Уроки людяності від риб», «Справжньому коханню крила не заважають», «Теплий дотик ангела» тощо. Вона отримає приз у 300 гривень.

Щиро вітаємо переможців!

Ведуча Посиденьок Людмила ОПАНАСЕНКО.
Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Іще одна добра новина. Зважаючи на те, що в житті людини завжди є місце для незбагненного і непередбачуваного, — конкурс триває! На конверті зі своєю оригінальною бувальщиною обов'язково зробіть позначку «для Посиденьок». Також можна надсилати на електронну адресу:
mila@golos.com.ua

Чекаємо на дивовижні історії, які мали місце у вашому житті!

Як гуска перехитрила господаря

ОТАКОЇ!

Ця історія сталася у селі Ковалівка. Якось в одного господаря гуска висиділа гусенят. Щоб пташенята швидше підростали, той вирішив вигнати їх на став. Але ввечері ні гуска, ні гусенята додому не повернулися.

Даремно господар їх кликав, обійшов весь став (а був він чималий), прочесав зарослі очерету. Пошуки не увінчалися успіхом і наступного дня. Птахи, наче крізь землю провалилися, а може, пішли під воду.

«Не могла ж гуска так собі безслідно зникнути зі всім виводком», — думав господар і вирішив, що їх хтось украв.

Швидко пролетіло літо. Настала осінь, яку змінили зимові холоди. Став почав замерзати. Кірка льоду по краях ставала все ширшою і міцнішою. Яке ж було здивування господаря, коли одного дня він побачив, що до його двору прямує зграя дорослих гусей.

Їх було рівно стільки, скільки гусенят разом з мамою-гускою на початку літа.

Тетяна ОСТАПЕНКО.
Вінницька область.

Фотоетюд Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

ЗВІДКИ ВЗЯЛИСЯ

Змієві вали

14 листопада у народі відзначають свято Кузьми й Дем'яна. В українців побутують розповіді про те, що Кузьма та Дем'ян були першими на землі ковалями. Вони виготовили й подарували людям найнеобхідніші речі — плуг, молоток, цвяхи. За свою роботу Кузьма й Дем'ян не брали грошей, тому їх часто називають безкорисливими.

Існує легенда, що мужні Кузьма й Дем'ян перемогли величезну змію: хитрістю впрягли її в плуга і виорали нею поле. Змія від важкої роботи померла, а борозна та лишилась понині. Це так звані Змієві вали під Києвом.

До слова, українці цього дня спостерігали за погодою: «як вітер на Кузьми-Дем'яна, то буде дорога санна» (багато снігу взимку). Цей день також вважався добрим для садіння дерев.

Світлана ЧИБИРАК,
етнолог.

На Посиденьках побувала Людмила ОПАНАСЕНКО (mila@golos.com.ua)

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Сергій МЕЛЬНИК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2011 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 22227
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

